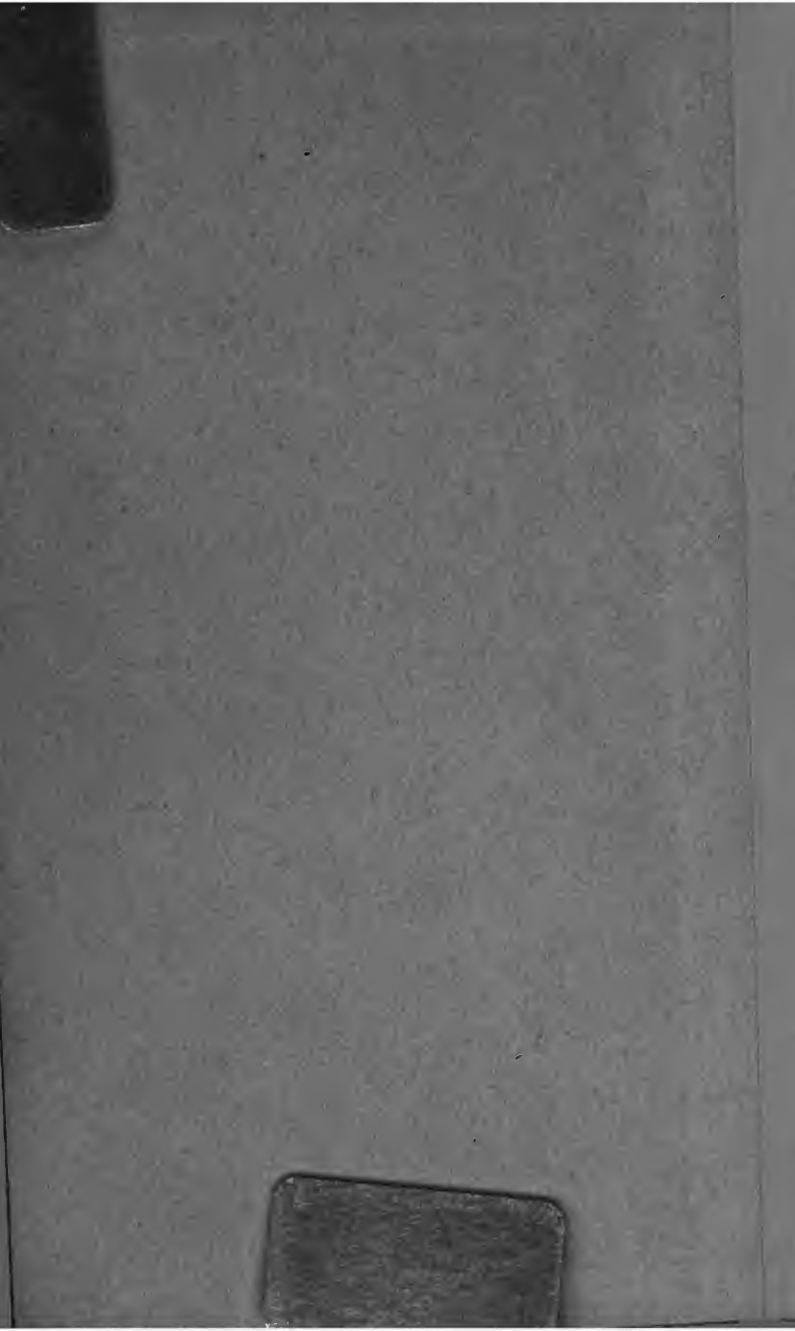

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 07024398 9

14073

11.1

A
GRAMMAR
OF THE
MODERN GREEK LANGUAGE;
WITH
AN APPENDIX
CONTAINING
ORIGINAL SPECIMENS OF PROSE AND VERSE.

BY
ALEXANDER NEGRIS.

BOSTON:
MILLIARD, GRAY, LITTLE, AND WILKINS.
1828.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ

ΤΗΣ ἈΠΛΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ'.

Τ' Π ὁ

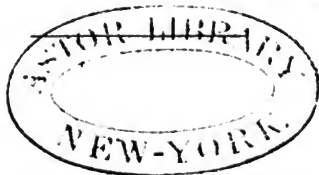
ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΝΕΓΡΗ.

Τὰ μὲν διδασκὰ μαθήνω, τὰ δ' εὐρετὰ
Ζητῶ· τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θιῶν ἱτησάμην.
Σοφ. Ἀνάλ.

Οὐ πάνυ γε ῥαδίον ἔστιν εὐρεῖν ἔργον, ἢ ὃ οὐκ ἂν τις αἰτίαν ἔχοι.
Χαλιπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρτεῖν, χαλιπὸν δὲ καὶ
ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντας μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν.

Ξιν. Ἀπομν. Βιβ. Β'. Κιβ. Η'. § Ε'.

ἘΝ ΒΟΣΤΩΝΗ.

Παρὰ Ἰλλιάδου, Γραΐου, Λιτσύλου, καὶ Οὐλκίνου.

ΛΟΚΗ'.

DISTRICT OF MASSACHUSETTS, *to wit* :

DISTRICT CLERK'S OFFICE:

BE IT REMEMBERED, that on the fourth day of October, A. D. 1828, and in the fifty-third year of the Independence of the United States of America, Hilliard, Gray, Little, and Wilkins, of the said district, have deposited in this office the title of a book, the right whereof they claim as proprietors, in the words following, *to wit* :—"Συνοπτικὴ τῆς Ἀπλο-ελληνικῆς Διαλέκτου Γραμματικῆ. Ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Νίγρη."—In conformity to the act of the Congress of the United States, entitled, "An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned ;" and also to an act, entitled, "An act, supplementary to an act, entitled, 'An act for the encouragement of learning, by securing the copies of maps, charts, and books to the authors and proprietors of such copies, during the times therein mentioned,' and extending the benefits thereof to the arts of designing, engraving, and etching historical and other prints."

JOHN W. DAVIS,

Clerk of the District of Massachusetts.

Ἐκ τῆς τυπογραφίας

Ἰλλιάδου, Μιτκάλφου, καὶ συντροφίας,
τυπογράφων τοῦ ἐν Κανταβεριῖα Πανδιδακτηρίου.

ΠΡΟΟΙΨΙΟΝ.

Ὁλόκληρος παρῆλθεν ἐνιαυτός, ἀφ' οὔτου αἱ ἀπὸ Μεσημβρίαν εἰς Ἀρκτον, ἀπὸ Ἀνατολὴν εἰς Δύσιν, πλανήσασαί με περιστάσεις, τέλος καὶ εἰς τὸν Νέον τοῦτον Κόσμον, ὅστις πρὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν τὸ τῆς περιεργίας καὶ τῆς ἐπιθυμίας μου ἦν ἀντικείμενον, μὲ μετήγαγον.

Ἀποτυχὼν τοῦ πρωτίστου τῆς θαλασσοπορείας μου σκοποῦ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀπορῶν τῶν μέσων διὰ νὰ τὸν βάλω εἰς πρᾶξιν, ἔτι δὲ καὶ φρονιμωτέραν τὴν τοῦλάχιστον εἰς τὰς φιλελλήνους ταύτας Ἐπικρατείας πρόσκαιρον διημέρευσίν μου κρίνων, ἕως ἂν τὰ ἀποβησόμενα

PREFACE.

AN entire year has now elapsed since circumstances, directing my travels from the South to the North, and from the East to the West, conducted me at last to this New World, which for many years had been to me an object of curiosity and desire.

Having failed in the chief purpose of my voyage (or rather wanting the means of executing it), and judging it best to prolong my stay, at least for a time, in these states so friendly to Greece, I have

μὲ ὑπαγορεύσωσι τὸ ποιητέον, ἐπιθυμῶν ὅμως εἰς τὸ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς μου διάστημα νὰ ἦμαι εἰς τι ὠφέλιμος, ἐπεχειρίσθην νὰ διδάξω τὴν γλῶσσάν μου εἰς τοὺς ἐγκρατεῖς αὐτῆς νὰ γένωσιν ἐθέλοντας.

Ἡ τῶν πρὸς σπουδὴν ἀναγκαίων βιβλίων σπανιότης, καὶ παντελὴς, διὰ νὰ εἶπω οὕτως, ἔλλειψις εὐμεθόδου Γραμματικῆς (ἡ ὁποία χρησιμεύουσα ὡς εἰσαγωγή τις πρὸς τοὺς Ποιητὰς καὶ Δογογράφους, ὅθεν ἡ γλῶσσα μανθάνεται, κατὰ τοῦτό της τὸ ἐπάγγελμα πρέπει νὰ ἦναι συντομωτάτη, περιέχουσα τοὺς τῶν τοῦ λόγου μερῶν σχηματισμοὺς), ἔτι δὲ καὶ αἱ ἀπὸ πολλοὺς τῶν εἰς τὰς Ὀμοσπόνδους Ἐπαρχίας πεπαιδευμένων φίλων μου παρακινήσεις, μὲ πείθουσι νὰ προσφέρω σήμερον εἰς τὴν φιλόμουσον καὶ εὐδαίμονα τῶν Ἀμερι-

undertaken, with the wish of being useful while I remain here, to teach my native tongue to those who may desire to become acquainted with it.

The scarcity of books necessary for this study, especially the total want of a good Grammar (which, serving merely as an introduction to the poets and prose writers from whom the language is to be learned, may properly be very brief and confined to the different forms of the parts of speech), and moreover the encouragement of several learned friends in the United States, have induced me now to offer to the ingenuous and favoured youth of America, the present

κανῶν νεολαίαν, τὸ παρὸν συγγραμμάτιον, τὸ ὁποῖον θεωρούμενον ὡς τὸ τῆς γλώσσης κλειδίον, ὅχι μόνον θέλει εὐκολύνει τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοφανῶς δείξει, εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ κάμωσι τὴν σύγκρισιν, τὴν μεταξὺ παλαιᾶς καὶ νέας διαλέκτου διαφοράν.

Ὁ ἀναγνώστης ὅστις γνωρίζει ὅτι ἡ καθομιλουμένη εἶναι μέρος ἑνὸς ὅλου, τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, θέλει ἐννοήσῃ τὴν δυσκολίαν, ἣ δια νὰ εἰπῶ καλλίτερα, τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ κάμη τις Γραμματικὴν τελείαν αὐτῆς, τοσούτῳ μᾶλλον ὅτι μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει καμμία γνωστή. Τὸ μέρος ὅμως αὐτὸ ἐστὶ, καὶ πολὺ περισσότερον ἔσεται ἀπαραίτητον, τόσον πρὸς τὸ ἐμπόριον, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Περιηγητὰς, οἵτινες ἀναμφιβόλως θέλουσιν ἐν

treatise, which may be regarded not only as a key, facilitating the acquisition of the modern Greek, but as an illustration of the difference between the ancient and modern dialects, for those who desire to institute a comparison.

The reader who is aware that the spoken language forms a part of the same great whole with the ancient, will understand the difficulty, or to speak more properly, the impossibility of making a perfect Grammar of it, especially as in Greece none whatever is yet known. This portion of the Greek tongue has already become very important (and will soon be much more so), as well in commerce, as for travellers; who, undoubtedly, more than at any former

ὅσον οὐπω πανταχόθεν συρρέύσει εἰς τὴν τῶν φωτισμένων ἐθνῶν κοινὴν μητέρα, ὅχι μόνον περιεργία κινούμενοι τοῦ νὰ γνωρίσωσι τὸν ἔξοχον τοῦτον τόπον, ὅστις εἰς διαφόρους καιρῶν περιστάσεις, ἡρώων ἀνεδείχθη φυτώρειον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔθνος μερικῶς, τὸ ὁποῖον τῶρα ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ τὸ ὁποῖον ὅχι μόνον τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς προπάτοράς του γλῶσσαν ὁμιλεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀξίως πρὸς τὰς ἡρωϊκὰς ἐκείνων πράξεις ἀμιλλᾶται. Ἡ σπουδὴ πρὸς τούτοις τῆς κοινῆς διαλέκτου εἶναι μεγίστης ὠφελείας καὶ εἰς κάθε λογῆς σπουδαστὰς καὶ πεπαιδευμένους, κάμνουσά τους νὰ ἀποκτήσωσι συνήθειάν τινα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, νὰ οἰκειωθῶσιν ἐνδότατα μὲ τὸ πνεῦμα καθὼς καὶ μὲ τὸ σχῆμα τῆς παλαιᾶς τοῦ αὐτοῦ τόπου φιλολογίας.

time will flock to Greece, the common mother of civilized nations, drawn by a liberal curiosity to become acquainted not only with the land which at different times has been so conspicuous as the nursery of great men, but also with the nation, that at the present day, while it dwells on the same soil and converses in the same speech as its ancestors, worthily emulates also their noble deeds. The study of the living part of the Greek language, moreover, is of great utility to philologists and classical scholars, by introducing them to a familiar acquaintance, or rather, as it were, a domestic intimacy with the spirit as well as the form of the same tongue as it was anciently spoken and written in the same country.

Παρηγορία μου μεγίστη εἶναι εἰς τὰς πολλὰς μου δυστυχίας, μεμονωμένος, ἔστερημένος πατρίδος, συγγενῶν, καὶ φίλων, τὸ νὰ ἐξεύρω τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης μου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθησαν αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆμαι, καλλιεργούμενην εἰς ἓνα νέον ἡμισφαίριον· καὶ ὅλη μου κατὰ τὸ παρὸν ἡ φιλοδοξία περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἔμπορῶ νὰ εἰπῶ, ὅτι πρῶτος εἰς τοὺς φιλομαθεῖς καὶ φιλοκάλους ἐνέπνευσα Ἀμερικανοὺς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σπουδάζωσι τὴν καθομιλουμένην.

Βοστώνη, γ' Ὀκτωβρίου, αὐκλή.

Amidst my various misfortunes, and in my separation from my country, kindred, and friends, it is no small consolation to me to find the Greek language in general, the mother of the liberal arts and sciences, so much cultivated in a new hemisphere; and my present ambition will be fully satisfied, if I can claim the credit of being the first to inspire men of learning and taste in America, with the desire of becoming acquainted with the living dialect of Greece.

Boston, 3 October, 1823.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ	- - - - -	Σελ. γ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.		
Περὶ Προφορᾶς	- - - - -	ιγ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.		
Περὶ Τόνου	- - - - -	ις'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.		
Περὶ διαφορῶν Σημείων πρὸς χρῆσιν εἰς τὸ γράφειν	- - - - -	κ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.		
Περὶ Μερῶν τοῦ Λόγου	- - - - -	κβ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.		
Περὶ Κλίσεων	- - - - -	κγ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.		
Περὶ Πρώτης Κλίσεως	- - - - -	κδ'
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.		
Περὶ Δευτέρας Κλίσεως	- - - - -	κε'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ὍΓΔΟΟΝ.

Περὶ Τρίτης Κλίσιως - - - - - κη'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἘΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Αἰζητικῶν καὶ Ὑποκοριστικῶν - - - - - λγ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν - - - - - λδ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἘΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀριθμητικῶν - - - - - λε'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀντωνυμίας - - - - - λζ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Κτητικῆς - - - - - λθ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Δεικτικῆς - - - - - μ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Ἀναφορικῆς - - - - - μ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἙΚΤΟΝ.

Περὶ Ἑρωτηματικῆς - - - - - μα'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἙΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Ἀορίστου - - - - - με'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ὍΓΔΟΟΝ.

Περὶ Ῥήματος - - - - - μγ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἘΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Συζυγίας - - - - - μδ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕἰΚΟΣΤΟΝ.

Περὶ Σχηματισμοῦ Χρόνων - - - - - μζ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕἰΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Αἰδήσιως - - - - - μθ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τύπος τῶν Βαρυτόνων	-	-	-	-	-	-	ι'
Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἰω, ῶ, Περισπαιμένων	-	-	-	-	-	-	ιδ'
Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἄω, ῶ, Περισπαιμένων	-	-	-	-	-	-	ιη'
Τὸ ὑπαρκτικὸν καὶ οὐδέτερον ῥῆμα, Εἶμα	-	-	-	-	-	-	ξα'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Ἀνωμάλων Ῥημάτων	-	-	-	-	-	-	ξγ'
-----------------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Ἀπροσώπων Ῥημάτων	-	-	-	-	-	-	ξδ'
------------------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Προθέσεων	-	-	-	-	-	-	ξε'
----------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣΤΟΝ ἙΚΤΟΝ.

Περὶ Ἐπιρρήματος	-	-	-	-	-	-	οβ'
------------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣΤΟΝ ἙΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Συνδίσμου	-	-	-	-	-	-	ογ'
----------------	---	---	---	---	---	---	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

᾽Ωκυπιτὺς πρὸς τὴν Εὐρώπην Βλῖμμα, πρὸ τοῦ μεταξὺ	-	-	-	-	-	-	οδ'
Ῥωσσίας καὶ Τυρκίδος πολέμου	-	-	-	-	-	-	οε'

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ.

Παιὰν	-	-	-	-	-	-	πγ'
Τὰ Ῥόδα πρὸς τὴν Ἀδελφὴν των	-	-	-	-	-	-	πδ'
Πρὸς Μνήμην εἰς Ἀγνωστον	-	-	-	-	-	-	πε'
Εἰς Ὀνειροπολοῦντα	-	-	-	-	-	-	πς'
Εἰς τὴν Κυρίαν Διῶνα	-	-	-	-	-	-	πτ'
Κολόμβιον Ἀσμα	-	-	-	-	-	-	πα'
᾽Ωδὴ, Παραοδὴ	-	-	-	-	-	-	πζ'

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ,

Περὶ Προφορᾶς.

Α'. Γράμματα εἰσὶν εἰκοσιτέσσαρα, ἑπτὰ φωνήεντα, καὶ δεκαεπτὰ σύμφωνα· πρῶτον μὲν θέλομεν ὁμιλήσει περὶ τῆς προφορᾶς τῶν φωνηέντων, ἔπειτα τῶν διφθόγγων, καὶ θέλομεν τελειώσει διὰ τῆς τῶν συμφώνων.

Β'. Τὸ α, ε, καθ' ἑαυτὰ προφέρονται πάντοτε, καθὼς εἶναι γραμμένα.

Τὸ η, ι, υ, εἶναι ἀπαράλλακτα, ἐκτὸς τοῦ τελευταίου, τὸ ὅποῖον εἰς μερικὰς διφθόγγους πέρνει τὴν φωνὴν τοῦ φ, ἢ β.

Τὸ ο, ω, ἔχουσι τὴν αὐτὴν φωνήν.

Γ'. Δίφθογγοι εἰσὶν ὀκτώ, α ι, α υ, ε ι, ε υ, η υ, οι, ου, υι.

Αι, προφέρεται καθὼς τὸ *ε*.

Αυ, *ε υ*, *η υ*, προφέρονται ποτὲ μὲν *α φ*, *ε φ*, *ι φ*, ἢ *α β*, *ε β*, *ι β*· εἰς αὐτὰς τὰς διφθόγγους, ἢ φωνὴ τοῦ *υ*, κρέμαται ἀπὸ τὸ ἐπακολουθοῦν γράμμα. Πρὸ ὅλων τῶν φωνηέντων, καὶ πρὸ τοῦ *β*, *γ*, *δ*, *ζ*, *λ*, *μ*, *ν*, *ρ*, προφέρεται ὡς *β*· πρὸ δὲ τῶν ἐπιλοίπων συμφώνων *κ*, *π*, *τ*, *χ*, *φ*, *θ*, *ψ*, *ξ*, *ς*, προφέρεται ὡς *φ*.

Ει, *οι*, ὡς τὸ φωνῆεν *ι*.

Ου, διὰ τῆς συστολῆς τῶν χειλέων.

Υι, εἶναι ἴσον μὲ *δύω ι*, καὶ προφέρεται σχεδὸν οὔτω.

Μεταξὺ τῶν δεκαπέντε φωνηέντων καὶ διφθόγγων εἶναι ἕξ φωναὶ εἰς *ι*· *η*, *ι*, *υ*, *ει*, *οι*, *υι*· *δύω* εἰς *ε*· *ε*, *αι*· καὶ *δύω* εἰς *ο*· *ο*, *ω*.

Δ. Τὰ φωνήεντα τὰ ὅποια σχηματίζουνσι τὰς διφθόγγους, διαιροῦνται πολλάκις, καὶ ἐνδείκνυνται διὰ *δύω* στιγμῶν, ἄλλως διαίρεσις καλουμένων, καθὼς *πυρκαϊά*· εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸ *υ* τῶν διφθόγγων *αυ*, *ε υ*, *η υ*, ἐπαναλαμβάνει τὴν φωνὴν τοῦ *ι*.

Ε. Μεταξὺ τῶν συμφώνων, πρέπει νὰ διακρίνη τις ἐν πρώτοις τέσσαρα δασέα, ἕξ ὧν τὰ *δύω*

γ, χ, προφέρονται διὰ τοῦ λάρυγγος, καὶ δ, θ, διὰ τῶν ὀδόντων.

ΣΤ'. Τὸ ν, πολλάκις τίθεται διὰ τὴν κακοφωνίαν, εἰς τὸ τέλος λέξεων, αἵτινες τελειώνουσαι εἰς φωνῆεν, προηγοῦνται ἄλλων αἱ ὅποῖαι ἀρχίζουσιν ἀπὸ φωνῆεν, καὶ τότε καλεῖται ἐφελκυστικόν.

Τὸ σ, προηγούμενον τοῦ μ, προφέρεται ὡς ζ, καθὼς δ ο σ μένος · ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸ τοῦ ρ, ἢ δ.

Ζ'. Τὸ γ, πρὸ τοῦ γ, κ, χ, δίδει εἰς τὸ προηγούμενον φωνῆεν ὑπόρρινον φωνήν · καὶ τὰ δύο ἐπακόλουθα σύμφωνα γ, κ, προφέρονται τραχέως, καθὼς ἄγγελος, ἀγκάλαι, τὸ δὲ χ φυλάττει τὴν συνήθη τοῦ προφορὰν, καθὼς ἄγχω.

Τὸ κ, εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς λέξεως, ἥς προηγεῖται ἄλλη, ἥτις λήγει εἰς ν, καὶ ἐνώνεται μὲ ἐκείνην, καθὼς ἐν οὐσιαστικὸν μετὰ τὸ ἄρθρον του, προφέρεται τραχέως · παραδείγματος χάριν, τὸν κόπον ὡς νὰ ἐγράφετο τογκόπον.

Η'. Τὸ τ, μετὰ τὸ ν, προφέρεται ὡς τὸ Γαλλικὸν d· καὶ π, μετὰ τὸ μ, καὶ ν, λαμβάνει τὴν φωνὴν τοῦ τῶν Γάλλων b· ἐκτὸς ἐξαιρέσεών τινων, ὡς ἡ τῶν ἐγκλιτικῶν, αἱ ὁποῖαι μανθάνονται εὐκόλως διὰ τῆς χρήσεως.

Θ'. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν συμφώνων, περιττὸν στοχάζομαι τὸ νὰ ὁμιλήσω, ἐπειδὴ ἡ προφορὰ των εἶναι εὐκόλος, καὶ μὲ μικράν τινα βοήθειαν ἐγχωρίου διδασκάλου, καὶ αὐτῶν τῶν ὀλίγων γενικῶν περὶ τῆς προφορᾶς κανόνων, ἡμπορεῖ τις εἰς ὀλίγον διάστημα καιροῦ νὰ ἀποκτήσῃ μίαν καλὴν τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου προφοράν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ Τόνου.

Α'. Τόνος παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐστὶν ὕψωμα φωνῆς εἰς μίαν τῶν συλλαβῶν μιᾶς λέξεως, οὕτως, ὥστε αὐτὴ ἡ συλλαβὴ κτυποῦσα εἰς τὸ αὐτίον αἰσθητικοτέρως καὶ ζωηροτέρως ἀπὸ τὰς ἄλλας, νὰ φαίνεται ὅτι τὰς κυριεύει·

ἴδιον λοιπὸν τόνου εἶναι, τὸ νὰ μελωδῇ, καὶ νὰ ῥυθμίζῃ τὴν προφορὰν, καὶ τίθεται μόνον ἐπὶ τῆς ληγούσης, παραληγούσης, καὶ προ-
παραληγούσης.

Β΄. Τόνοι εἰσὶ τρεῖς, ἡ ὀξεῖα (´), ἡ βαρεῖα (`), καὶ ἡ περισπωμένη (˘), καὶ χρησιμεύουσι διὰ τὴν ὀρθογραφίαν. Ἡ ὀξεῖα ἡμπορεῖ νὰ βληθῇ ἀδιαφόρως εἰς τὰς τρεῖς τελευταίας συλλαβὰς, ἡ περισπωμένη εἰς τὰς δύο, καὶ ἡ βαρεῖα εἰς τὴν τελευταίαν μόνην. Μία λέξις φέρουσα τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης, ὀνομάζεται ὀξύτονος, ἐπὶ τῆς παραληγούσης, παροξύτονος, καὶ ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης, προπαροξύτονος· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν περισπωμένων καὶ προπερισπωμένων. Βαρύτονος δὲ λέξις λέγεται, ἡ τὴν βαρεῖαν ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα, ἐφ' ἧς μόνης τίθεται.

Γ΄. Ὅλαι αἱ λέξεις, ἐκτὸς μερικῶν μονοσυλλάβων, ἔχουσιν τινὰ τόνον, ὅστις πολλάκις ἀλλάζει τόπον καὶ σχῆμα· παρ. χάρ. αἱ μαθητρίαι, τῶν μαθητριῶν.

Δ΄. Συνίζησις λέγεται, ἡ κρᾶσις δύο συλλαβῶν εἰς μίαν κατὰ τὴν προφορὰν, συμβαίνουσα

ποτὲ μὲν εἰς τὸ μέσον, καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως, ἣτις καὶ ἀλλάττει τὸν τόπον ὅπου τίθεται ὁ τόνος, καθὼς παιδία, παιδιά. Τὸ ἐνδεικνύον αὐτὴν σημεῖον ὀνομάζεται ὑφέν (·~·). Ἡ χρῆσις τῶν συνιζήσεων εἶναι παμπόλλη εἰς τὴν ὁμιλίαν· οἱ πεζοὶ συγγραφεῖς τὰς ἀποφεύγουσιν, οἱ ποιηταὶ ὅμως τούναντίον τὰς μεταχειρίζονται πολὺ, ἐπειδὴ δίδουσι μεγίστην εὐκολίαν πρὸς τὰ μέτρα, σμικρύνουσαι τὰς λέξεις κατὰ θέλησιν.

“ Τῷ ὄντι εἶν’ ἀμίμητη τῶν Θεραπειῶν ἡ θείσις,

“ Κ’ ἵ ἀπ’ τῶν Μακάρων τὰ νησιῶν κ’ ἵ ἄν ᾗσαι θὰ τ’ ἀρέσῃς.

I. Ροῖζος.

Περὶ Ἑγκλιτικῶν.

Ε΄. Ἑγκλιτικὰ ὀνομάζονται μόριά τινα, μονοσύλλαβα ἢ δισύλλαβα, τὰ ὅποια συγγέονται προφερόμενα μὲ τὴν προηγουμένην λέξιν ὥς νὰ σχηματίζωσιν ἓν, καὶ μετακομίζουν τὸν τόνον ἐπ’ αὐτῆς.

ΣΤ΄. Ὅταν προηγῇται τοῦ ἐγκλιτικοῦ προπαροξύτονος ἢ προπερισπωμένη λέξις, ὁ τόνος μεταφέρεται ἐπὶ τῆς ληγούσης· π. χ. τὸ

ἄλογόν μου, πρᾶγμα τι· ὅταν δὲ παροξύτονος, ἢ περισπωμένη, τότε ὁ τόνος χάνεται· π.χ. ὁ φίλος μου, τῆς ἀρπαγῆς του· ὅταν δὲ ὀξύτονος, ἢ βαρεῖα τρέπεται εἰς ὀξεῖαν, καὶ τὸ ἐγκλιτικὸν χάνει τὸν τόνον, ὥς ὁ ἐχθρός μου.

Ὅποιονδήποτε τόνον καὶ ἂν ἔχη ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐγκλιτικὸν μόριον, ὅταν αὐτὸς μεταβαίνη εἰς τὴν προηγουμένην λέξιν, τρέπεται πάντοτε εἰς ὀξεῖαν.

Z. Τὰ οὐσιωδέστερα ἐγκλιτικὰ εἶναι αἱ πλάγλαι μονοσύλλαβοι πτώσεις τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, μοῦ, μέ, μᾶς, σοῦ, σέ, σᾶς, τοῦ, τῆς, τὸν, τήν, τὸ, τῶν, τοὺς, τὰς, ταῖς, τά· ἢ ἀντωνυμία τίς· καὶ τὰ ἐπιρρήματα ποῦ, ποτὲ, πῶς.

Αὐταὶ αἱ τελευταῖαι λέξεις μ' ὅλον τοῦτο δὲν εἶναι πάντοτε ἐγκλιτικαί, καθὼς ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὸ ἐρωτηματικόν.

Αἱ πλάγλαι πτώσεις τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας δὲν εἶναι ἐγκλιτικαί, ὅταν προηγῶνται τοῦ ῥήματος ὅθεν ἐξήρτυνται, ὥς μὲ φέρει, μᾶς γράφει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ διαφόρων Σημείων πρὸς χρῆσιν εἰς τὸ γράφειν.

Περὶ Πνεύματος.

Α'. Πνεύματα εἶναι δύο, ἡ ψιλὴ ('), καὶ ἡ δασεῖα ('), ἄφευκτα διὰ τὴν ὀρθογραφίαν, ἄχρηστα δὲ διὰ τὴν προφορὰν, καὶ κάθε λέξις ἀρχίζουσα ἀπὸ φωνῆεν, πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν ἀπὸ αὐτά· μεταξὺ δὲ τῶν συμφώνων μόνον τὸ ρ, εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς λέξεως, φέρει τὴν δασεῖαν, καὶ ὅταν εὐρίσκωνται δύο ρ κατὰ συνέχειαν εἰς τὸ μέσον τῆς λέξεως, τὸ πρῶτον ἔχει ψιλὴν, καὶ τὸ δεύτερον δασεῖαν, ὡς ἔρρωσ ο.

Β'. Τὰ ψιλὰ σύμφωνα π, κ, τ, τρέπονται εἰς τὰ δασέα φ, χ, θ, ὅσάκις ἡ ἀκόλουθος λέξις δασύνεται, τόσον κατὰ σύμπτωσιν, ὡς καθ' ἑαυτοὺς, ἀπὸ τοῦ κατὰ ἑαυτοὺς, ὅσον καὶ κατὰ σύνθεσιν, ὡς ἀφορῶ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ὀρῶ.

Περὶ τοῦ Ἰῶτα Ὑπογεγραμμένου.

Γ΄. Τὸ Ἰῶτα Ὑπογεγραμμένον δεικνύει τὴν ἀφαίρεσιν ἐνὸς ι μετὰ τὸ φωνήεν ὑπὸ τὸ ὁποῖον τίθεται· τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς ὑποτακτικῆς εἰς ω ἐγκλίσεως χρόνων, ὑπογράφονται, ὥς δέ ρ ν η ς, δέ ρ ν η, δ α ρ θ ῆ ς, δ α ρ θ ῆ.

Περὶ Ἀποστροφῆς.

Δ΄. Ὁ Ἀπόστροφος κρατεῖ τόπον φωνήεντος ἢ διφθόγγου ἀφαιρεθείσης εἰς τὸ τέλος μιᾶς λέξεως, δηλαδή τὸ στόμ' ἀμέσως ἄνοιξε, ἀντὶ τοῦ τὸ στόμα· εἶν' ἄνθρωπος καλὸς, ἀντὶ τοῦ εἶναι· ἢ εἰς τὴν ἀρχὴν, δηλαδή ἔς τὴν ἀγοράν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἀγοράν.

Περὶ Στιγμῶν.

Ε΄. Αἱ Στιγμαὶ δεικνύουν ποῦ καὶ πόσον ὁ ἀναγινώσκων πρέπει νὰ παύσῃ, καὶ διαιροῦν τοὺς λόγους καὶ τὰς φράσεις εἰς τὰ διάφορα μέρη των· εἶναι δὲ αἱ ἀκόλουθοι·

(,) μισοστιγμή. (·) κρεμαμένη. (.) τελεία στιγμή. (;) ἐρωτηματικόν. (!) θαυμαστικόν.

*Εἰς μὲν τὴν μισοστιγμὴν, ἢ φωνὴν παύει
πολλὰ ὀλίγον· εἰς δὲ τὴν κρεμαμένην, ὀλίγον
τι περισσότερον· καὶ εἰς τὴν τελείαν στιγμὴν,
καταβαίνουσα σταματεῖ, καὶ κάμνει τελείαν
καὶ μακρὰν παῦσιν.*

*Τὸ ἐρωτηματικὸν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰς τὰς
ἐρωτήσεις· καὶ τὸ θαυμαστικὸν, ὅταν θέλω-
μεν νὰ ἐκφράσωμεν θαῦμα, λύπην, χαρὰν,
κτλ.*

*Εἶναι καὶ ἄλλα σημεῖα, ὥς παρένθεσις
( ), ἄστρον *, κτλ. ἢ χρῆσις τῶν ὁποίων εἶ-
ναι ὁμοία μὲ πολλὰς ἄλλας διαλέκτους.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ Μερῶν τοῦ Λόγου.

*Α΄. Μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν ἑννέα· Οὐσιαστικόν,
Ἐπίθετον, Ἀρθρον, Ἀντωνυμία, Ῥῆμα,
Μετοχή, Πρόθεσις, Ἐπίρροημα, Σύνδεσμος,
ἐξ ὧν τὰ μὲν ἑξὶ πρῶτα κλιτὰ, τὰ δὲ τρία
τελευταῖα ἄκλιτα.*

Περὶ ᾽Αριθμῶν.

*Β΄. ᾽Αριθμοὶ εἶναι δύο, Ἐνικὸς καὶ Πληθυν-
τικός.*

Περὶ Γενῶν.

*Γ΄. Γένη εἰσὶ τρία· ᾽Αρσενικὸν, Θηλυκὸν, Οὐ-
δέτερον.*

Περὶ Πτώσεων.

*Δ΄. Πτώσεις εἶναι τέσσαρες· ᾽Ονομαστική, Γε-
νική, Αἰτιατική, καὶ Κλητική· ἡ Δοτική εἶ-
ναι σπανίως εἰς χρῆσιν, καὶ ἀναπληροῦται
διὰ τῆς Αἰτιατικῆς συντασσομένης ὥς ἐπὶ τὸ
πλεῖστον μὲ τὴν πρόθεσιν εἰς· ἡ ᾽Ονομαστι-
κή, Αἰτιατική, καὶ Κλητική εἶναι πάντοτε
ὅμοιαι εἰς τὸ ᾽Ουδέτερον.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ Κλίσεων.

*Α΄. Κλίσεις εἰσὶ τρεῖς, καὶ πρὶν νὰ δώσωμεν
τοὺς τύπους αὐτῶν, θέλομεν κλίνει τὸ ᾽Αρ-*

θρον, τὸ ὁποῖον συντροφεύει πάντοτε τὰ ὀνόματα, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον τὸ νὰ γνωρίζῃ τις αὐτὸ προλαβόντως.

Περὶ ᾽Αρθρον.

Β'. ᾽Αρθρον ἐστὶ λέξις ἣτις προτίθεται τῶν ὀνομάτων, διὰ νὰ διορίζῃ καὶ δεικνύῃ τὴν ἔκτασιν τῆς σημασίας των, καὶ ἔχει γένη τρία, ᾽Αρσενικὸν ὁ, Θηλυκὸν ἡ, Οὐδέτερον τό.

᾽Αριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
᾽Αρσ.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν.} \quad \delta \\ \text{Γεν.} \quad \tau\omicron\upsilon \\ \text{Αἰτ.} \quad \tau\omicron\nu \end{array} \right.$	οἱ τῶν τούς
Θηλ.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν.} \quad \eta \\ \text{Γεν.} \quad \tau\eta\varsigma \\ \text{Αἰτ.} \quad \tau\eta\nu \end{array} \right.$	αἱ, ἐνίοτε ἡ τῶν ταῖς, ἢ ταῖς
Οὐδ.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν.} \quad \tau\omicron \\ \text{Γεν.} \quad \tau\omicron\upsilon \\ \text{Αἰτ.} \quad \tau\omicron \end{array} \right.$	τὰ τῶν τὰ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ᾽ΕΚΤΟΝ.

Περὶ Πρώτης Κλίσεως.

Α'. Ἡ πρώτη κλίσις περιέχει ᾽Αρσενικά ὀνόματα εἰς ας καὶ ης, ἔχοντα τὴν Γενικὴν α,

καὶ ο υ, ἢ η, δι' ἀφαιρέσεως τοῦ ς τῆς Ὀνομαστικῆς · καὶ Θηλυκὰ εἰς α καὶ η, τῶν ὁποίων ἡ Γενικὴ λήγει εἰς ης.

Ἀριθ.

Ἐν.

Πληθ.

Ἀρσ. εἰς ας.	{	Ὀν.	ὁ	Νικήτας	οἱ	Νικήται, ἡ -ταις
		Γεν.	τοῦ	Νικήτα	τῶν	Νικητῶν
		Αἰτ.	τὸν	Νικήτα, ἡ -ταν	τούς	Νικήτας, ἡ -ταις
		Κλη.	ὦ	Νικήτα	ὦ	Νικήται, ἡ -ταις
Ἀρσ. εἰς ης.	{	Ὀν.	ὁ	ἐργάτης	οἱ	ἐργάται, ἡ -ταις
		Γεν.	τοῦ	ἐργάτου, ἡ -τη	τῶν	ἐργατῶν
		Αἰτ.	τὸν	ἐργάτην, ἡ -τη	τούς	ἐργάτας, ἡ -ταις
		Κλη.	ὦ	ἐργάτα, ἡ -τη	ὦ	ἐργάται, ἡ -ταις
Θηλ. εἰς α.	{	Ὀν.	ἡ	μοῦσα	αἱ	μοῦσαι, ἡ -σαις
		Γεν.	τῆς	μούσης	τῶν	μουσῶν
		Αἰτ.	τὴν	μοῦσαν, ἡ -σα	ταῖς	μούσας, ἡ ταῖς -σαις
		Κλη.	ὦ	μοῦσα	ὦ	μοῦσαι
Θηλ. εἰς η.	{	Ὀν.	ἡ	τιμὴ	αἱ	τιμαί, ἡ -μαῖς
		Γεν.	τῆς	τιμῆς	τῶν	τιμῶν
		Αἰτ.	τὴν	τιμὴν, ἡ -ῇ	ταῖς	τιμαῖς, ἡ ταῖς -μαῖς
		Κλη.	ὦ	τιμὴ	ὦ	τιμαί

Β'. Τὰ Ὀνόματα λήγοντα εἰς ρ α, καὶ α, τὸ ὁποῖον νὰ σχηματίξῃ μίαν μόνην συλλαβὴν ἄνευ τινος συμφώνου, κάμνουσι τὴν Γενικὴν τοῦ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ εἰς ας, ὡς δευτέρ α, δευτέρ ας · σοφία, σοφίας · τὰ δ' ἄλλα εἰς ης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ "ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Δευτέρας Κλίσεως.

Α΄. Ἡ δευτέρα κλίσις περιλαμβάνει ὅλα τὰ Ἀρσενικὰ καὶ Θηλυκὰ Ὀνόματα εἰς ος, τὰ Οὐδέτερα εἰς ον, ἢ ο, τῶν ὁποίων ἡ Γενικὴ γίνεται ου· καὶ τὰ εἰς ι, τὰ ὅποια ἔχουσι τὴν Γενικὴν ιου.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς ος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν.} \quad \delta \quad \text{λόγος} \\ \text{Γεν.} \quad \tau\omicron\upsilon \quad \text{λόγου} \\ \text{Αἰτ.} \quad \tau\omicron\nu \quad \text{λόγον} \\ \text{Κλη.} \quad \omega \quad \text{λόγε} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ} \quad \text{λόγοι} \\ \text{τῶν} \quad \text{λόγων} \\ \text{τοὺς} \quad \text{λόγους} \\ \omega \quad \text{λόγοι} \end{array} \right.$
Θηλ. εἰς ος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν.} \quad \eta \quad \text{ὁδός} \\ \text{Γεν.} \quad \tauῆς \quad \text{ὁδοῦ} \\ \text{Αἰτ.} \quad \tauῇν \quad \text{ὁδόν} \\ \text{Κλη.} \quad \omega \quad \text{ὁδός} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{αἱ} \quad \text{ὁδοὶ} \\ \text{τῶν} \quad \text{ὁδῶν} \\ \text{τάς} \quad \text{ὁδοὺς} \\ \omega \quad \text{ὁδοὶ} \end{array} \right.$
Οὐδ. εἰς ον, ἢ ο.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν.} \quad \tau\omicron \quad \text{ξύλον, ἡ} -\omicron \\ \text{Γεν.} \quad \tau\omicron\upsilon \quad \text{ξύλου} \\ \text{Αἰτ.} \quad \tau\omicron \quad \text{ξύλον, ἡ} -\omicron \\ \text{Κλη.} \quad \omega \quad \text{ξύλον, ἡ} -\omicron \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τὰ} \quad \text{ξύλα} \\ \text{τῶν} \quad \text{ξύλων} \\ \text{τὰ} \quad \text{ξύλα} \\ \omega \quad \text{ξύλα} \end{array} \right.$
Οὐδ. εἰς ι.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν.} \quad \tau\omicron \quad \text{σπῆτι} \\ \text{Γεν.} \quad \tau\omicron\upsilon \quad \text{σπητιοῦ} \\ \text{Αἰτ.} \quad \tau\omicron \quad \text{σπῆτι} \\ \text{Κλη.} \quad \omega \quad \text{σπῆτι} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τὰ} \quad \text{σπήτια} \\ \text{τῶν} \quad \text{σπητιῶν} \\ \text{τὰ} \quad \text{σπήτια} \\ \omega \quad \text{σπήτια} \end{array} \right.$

Β΄. Εἰς τὰ Προπαροξύτονα, ὁ τόνος καταβαίνει ἀπὸ τὴν προπαραλήγουσαν εἰς τὴν παραλήγουσαν, εἰς τὴν Γενικὴν τῶν δύο ἀριθμῶν, καὶ εἰς τὴν Αἰτιατικὴν τοῦ πληθυντικοῦ· ὡς ἄνθρωπος, ἀνθρώπου, ἀνθρώπων, ἀνθρώπους.

Γ΄. Τὸ Ἀρσενικὸν καὶ Οὐδέτερον τῶν Ἐπιθέτων εἰς ος, η, ον, καὶ ος, α, ον, ἀνήκουσιν εἰς αὐτὴν τὴν κλίσιν, τὸ δὲ Θηλυκὸν εἰς τὴν πρῶτην.

Ὅμοίως καὶ τὰ Κοινὰ Ἐπίθετα εἰς ος, ον, οὕτω καλούμενα ἀπὸ τοῦ κοινὴν τὴν κατάληξιν εἰς ος ἔχειν εἰς τε τὸ Ἀρσενικὸν καὶ Θηλυκόν· ὡς ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος.

Δ΄. Τὰ Οὐδέτερα εἰς ἰσχηματίζονται δι' ἀποκοπῆς τῶν Ὑποκοριστικῶν εἰς ιον· πλὴν γλαφυρότερον καὶ ὀρθώτερον θεωρεῖται εἰς τὸ γράφειν τὸ νὰ μεταχειρίζηται τις ὀλοκλήραν τὴν λήγουσαν ιον· ὡς κλειδίον, χαρτίον, κτλ.

Ε΄. Εἰς αὐτὴν τὴν κλίσιν καταριθμοῦνται καὶ τινὰ Ἑτερόκλιτα· ὡς ὁ λόγος, τὰ

λόγια· ὁ μυαλὸς, τὰ μυαλά· ὁ
 πλοῦτος, τὰ πλούτη· ὁ χρόνος, τὰ
 χρόνια, ἡ Γενικὴ τῶν χρόνων, καὶ
 ἐνιότε χρόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ὍΓΔΟΟΝ.

Περὶ Τρίτης Κλίσεως.

Α'. Ἡ τρίτη κλίσις περιέχει, πρῶτον, ὀνόματα περιττοσύλλαβα εἰς ὦν, ἡ Γενικὴ οντος, ἀφ' ἧς γίνεται τὸ Θηλυκὸν, δι' ἀφαιρέσεως τοῦ ος καὶ προσθέσεως τοῦ ισσα, ὡς Ἀρχοντος, Ἀρχόντισσα, γέροντος, γερόντισσα· Θηλυκὰ εἰς αἰσοσύλλαβα, καὶ εἰς σ περιττοσύλλαβα· Οὐδέτερα εἰς α, ιμον, σ, ρ, περιττοσύλλαβα, καὶ εἰς ος, ἡ Γεν. ους, ἰσοσύλλαβα.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς ὦν.	ὀν. ὁ Ἀρχων	οἱ Ἀρχοντες
	Γεν. τοῦ Ἀρχοντος	τῶν Ἀρχόντων
	Αἰτ. τὸν Ἀρχοντα	τούς Ἀρχοντας
	Κλη. ὧ Ἀρχων, ἡ -τα, ἡ -τε	ὧ Ἀρχοντες

Θηλ. εἰς α ἴσοσ.	{	Ὀν.	ἡ	σταφίδα	αἱ	σταφίδες
		Γεν.	τῆς	σταφίδας	τῶν	σταφίδων
		Αἰτ.	τὴν	σταφίδα	ταῖς	σταφίδαις, ἢ τὰς -δας
		Κλη.	ὧ	σταφίδα	ῶ	σταφίδες
Θηλ. εἰς ς περ.	{	Ὀν.	ἡ	γνώσις	αἱ	γνώσεις
		Γεν.	τῆς	γνώσεως	τῶν	γνώσεων
		Αἰτ.	τὴν	γνώσιν, ἡ -σι	ταῖς	γνώσεις
		Κλη.	ὧ	γνώσις, ἡ -σι	ῶ	γνώσεις
Οὐδ. εἰς α περ.	{	Ὀν.	τὸ	σῶμα	τὰ	σώματα
		Γεν.	τοῦ	σώματος	τῶν	σωμάτων
		Αἰτ.	τὸ	σῶμα	τὰ	σώματα
		Κλη.	ὧ	σῶμα	ῶ	σώματα
Οὐδ. εἰς ι μ ο ν περ.	{	Ὀν.	τὸ	δῶσιμον	τὰ	δωσίματα
		Γεν.	τοῦ	δωσίματος	τῶν	δωσιμάτων
		Αἰτ.	τὸ	δῶσιμον	τὰ	δωσίματα
		Κλη.	ὧ	δῶσιμον	ῶ	δωσίματα
Οὐδ. εἰς ς περ.	{	Ὀν.	τὸ	ἄλας	τὰ	ἄλατα
		Γεν.	τοῦ	ἁλατος	τῶν	ἁλάτων
		Αἰτ.	τὸ	ἄλας	τὰ	ἄλατα
		Κλη.	ὧ	ἄλας	ῶ	ἄλατα
Οὐδ. εἰς ρ περ.	{	Ὀν.	τὸ	ὔδωρ	τὰ	ὔδατα
		Γεν.	τοῦ	ὔδατος	τῶν	ὔδάτων
		Αἰτ.	τὸ	ὔδωρ	τὰ	ὔδατα
		Κλη.	ὧ	ὔδωρ	ῶ	ὔδατα
Οὐδ. εἰς ο ς ἴσοσ.	{	Ὀν.	τὸ	τέλος	τὰ	τέλη
		Γεν.	τοῦ	τέλους	τῶν	τελῶν
		Αἰτ.	τὸ	τέλος	τὰ	τέλη
		Κλη.	ὧ	τέλος	ῶ	τέλη

Β'. Δεύτερον, αὐτὴ περιέχει Ὀνόματα Ἀρσενικά εἰς ᾱ ς περισπώμενα, τὰ ὅποια κάμνουσι τὴν Γενικὴν ᾱ, καὶ ἄλλα εἰς η ς ἔχοντα τὴν Γενικὴν η· τὰ ἐνικὰ κλίνονται κατὰ τὴν

πρώτην κλίσιν, τὰ δὲ πληθυντικὰ εἶναι πε-
ριττοσύλλαβα.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀριθ. εἰς ᾱς.	Ὀν. ὁ ψωμᾶς	οἱ ψωμάδες
	Γεν. τοῦ ψωμᾶ	τῶν ψωμάδων
	Αἰτ. τὸν ψωμᾶ, ἡ -μᾶν	τοὺς ψωμάδες
	Κλη. ὦ ψωμᾶ	ὦ ψωμάδες
Ἀριθ. εἰς ης.	Ὀν. ὁ Στεφανῆς	οἱ Στεφανίδες
	Γεν. τοῦ Στεφανῆ	τῶν Στεφανίδων
	Αἰτ. τὸν Στεφανῆν, ἡ -νή	τοὺς Στεφανίδες
	Κλη. ὦ Στεφανῆ	ὦ Στεφανίδες

Γ'. Τὰ εἰς ἐς Ὀξύτονα, ἡ Γενικὴ ἐ, κάμνου-
σι τὰ πληθυντικὰ ἐδεσ, καὶ κλίνονται ὁμοί-
ως · ὥς ὁ καφεῖς, τοῦ καφέ, οἱ καφέ-
δες, (τὸ Ἑλληνικωτέρως μαυροζοῦμι καλούμενον.)

Δ'. Τὰ εἰς ᾱς ἐκφράζουσιν ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον ποιότητά τινα, καὶ κάμνουσι τὸ Θηλυ-
κὸν εἰς οῦ · ὥς ὁ φαγᾶς, ἡ φαγοῦ.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Θηλ. εἰς οῦ.	Ὀν. ἡ φαγοῦ	αἱ φαγοῦδες
	Γεν. τῆς φαγοῦς	τῶν φαγούδων
	Αἰτ. τὴν φαγοῦ	ταῖς φαγούδαις
	Κλη. ὦ φαγοῦ	ὦ φαγοῦδες

Ε'. Τρίτον, περιέχει Ἀρσενικὰ εἰς εὕς, ἡ Γενικὴ ἐως· Ὀξύτονα καὶ Παροξύτονα εἰς ἡς, ἡ Γεν. οὕς· καὶ Κοινὰ Ἐπίθετα εἰς ἡς, τῶν ὁποίων τὸ Οὐδέτερον γίνεται εἰς ἐς, καὶ ἡ Γεν. οὔς.

Ἀριθ.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς εὕς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \acute{\omicron} \text{ Ἀχιλλεύς} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ Ἀχιλλέως} \\ \text{Λιτ. } \tau\omicron\nu \text{ Ἀχιλλέα, ἡ -αν} \\ \text{Κλη. } \acute{\omega} \text{ Ἀχιλλεῦ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ Ἀχιλλεῖς} \\ \text{τῶν Ἀχιλλέων} \\ \text{τοὺς Ἀχιλλέας, ἡ -λεῖς} \\ \text{ὧ Ἀχιλλεῖς} \end{array} \right.$
Ἀρσ. εἰς ἡς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \acute{\omicron} \text{ Σωκράτης} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ Σωκράτους} \\ \text{Λιτ. } \tau\omicron\nu \text{ Σωκράτην} \\ \text{Κλη. } \acute{\omega} \text{ Σώκρατες, ἡ -κράτη} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ Σωκράταις} \\ \text{τῶν Σωκρατῶν} \\ \text{τοὺς Σωκράταις} \\ \text{ὧ Σωκράταις} \end{array} \right.$
Κοινὰ Ἐπίθ. εἰς ἡς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \acute{\omicron}, \acute{\eta} \text{ εὐλαβῆς} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon, \tau\eta\varsigma \text{ εὐλαβοῦς} \\ \text{Λιτ. } \tau\omicron\nu, \tau\eta\nu \text{ εὐλαβῇ} \\ \text{Κλη. } \acute{\omega} \text{ εὐλαβῇ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ, αἱ εὐλαβεῖς} \\ \text{τῶν εὐλαβῶν} \\ \text{τοὺς, τὰς εὐλαβεῖς} \\ \text{ὧ εὐλαβεῖς} \end{array} \right.$
Οὐδ. εἰς ἐς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \tau\omicron \text{ εὐλαβῆς} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ εὐλαβοῦς} \\ \text{Λιτ. } \tau\omicron \text{ εὐλαβῆς} \\ \text{Κλη. } \acute{\omega} \text{ εὐλαβῆς} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τὰ εὐλαβῇ} \\ \text{τῶν εὐλαβῶν} \\ \text{τὰ εὐλαβῇ} \\ \text{ὧ εὐλαβῇ} \end{array} \right.$

ΣΤ'. Καὶ, τέταρτον, Ἐπίθετα ὀξύτονα, εἰς τὰ τρία γένη, ὑς, εἰᾶ, ὑ, ἡ Γεν. ἐος ἡ εἰοῦ, εἰᾶς, εἰοῦ· τῶν ὁποίων τὸ Θηλυκὸν κλίνεται ἐπὶ τῶν εἰς α τῆς πρώτης κλίσεως.

Ἀριθ.

	Ἑν.	Πληθ.
Ἀρσ. εἰς ὅς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \acute{\omicron} \text{ παχὺς} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ παχέος, ἢ -χειοῦ} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron\nu \text{ παχὺν} \\ \text{Κλη. } \acute{\omega} \text{ παχὺ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \omicron\acute{\iota} \text{ παχεῖς} \\ \tau\acute{\omega}\nu \text{ παχέων, ἢ -χειῶν} \\ \tau\omicron\upsilon\varsigma \text{ παχεῖς} \\ \acute{\omega} \text{ παχεῖς} \end{array} \right.$
Θηλ. εἰς εἰά.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \eta \text{ παχειᾶ} \\ \text{Γεν. } \tau\eta\varsigma \text{ παχειᾶς} \\ \text{Αἰτ. } \tau\eta\nu \text{ παχειᾶν, ἢ -ᾶ} \\ \text{Κλη. } \acute{\omega} \text{ παχειᾶ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha\acute{\iota} \text{ παχειαῖ, ἢ -χειαῖς} \\ \tau\acute{\omega}\nu \text{ παχέων, ἢ -χειῶν} \\ \tau\acute{\alpha}\varsigma \text{ παχειᾶς, ἢ ταῖς} \\ \quad \quad \quad [-χειαῖς] \\ \acute{\omega} \text{ παχειαῖ} \end{array} \right.$
Οὐδ. εἰς ὅ.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \tau\omicron \text{ παχὺ} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ παχειοῦ} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron \text{ παχὺ} \\ \text{Κλη. } \acute{\omega} \text{ παχὺ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \tau\acute{\alpha} \text{ παχειᾶ} \\ \tau\acute{\omega}\nu \text{ παχειῶν} \\ \tau\acute{\alpha} \text{ παχειᾶ} \\ \acute{\omega} \text{ παχειᾶ} \end{array} \right.$

Ζ'. Ἡ λέξις νοῦς, καὶ τὰ σύνθετά του εἶ-
ναι Ἑτερόκλιτα, μιγνύοντα τὴν πρώτην καὶ
δευτέραν κλίσιν, καὶ κλίνονται οὕτως .

Ἀριθ.

	Ἑν.	Πληθ.
Σύν. ἀπὸ νοῦς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ὀν. } \acute{\omicron} \text{ βαθύνοος} \\ \text{Γεν. } \tau\omicron\upsilon \text{ βαθύνοος, ἢ -νου} \\ \text{Αἰτ. } \tau\omicron\nu \text{ βαθύνοον} \\ \text{Κλη. } \acute{\omega} \text{ βαθύνοον} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \omicron\acute{\iota} \text{ βαθύνοες} \\ \tau\acute{\omega}\nu \text{ βαθυινόων} \\ \tau\omicron\upsilon\varsigma \text{ βαθύνοας} \\ \acute{\omega} \text{ βαθύνοες} \end{array} \right.$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ "ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Αὐξητικῶν καὶ Ὑποκοριστικῶν.

Εἰς τὴν καθομιλουμένην διάλεκτον ὑπάρχουσιν Αὐξητικά Ἀρσενικά εἰς α ρ ο ς, καὶ Θηλυκά εἰς α ρ α· ὥς, τὸ σκυλὶ, ὁ σκύλα ρ ο ς· τὸ αὐτὶ, ἡ αὐτάρ α. Ἡ ἀπλὴ μεταλλαγὴ τῆς ληγούσης τοῦ Οὐδετέρου ι εἰς α, πολλάκις σχηματίζει Αὐξητικὸν Θηλυκόν· ὥς τὸ σπαθὶ, ἡ σπάθα.

Ὑποκοριστικά Ἀρσενικά γίνονται εἰς ἀ κ η ς, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν Κυρίων Ὀνομάτων· ὥς Δημήτρι ο ς, Δημητρά κ η ς.

Ἡ λήγουσα ι ἔχει καὶ Προσηγορικά Οὐδέτερα· ὥς, τραπέζι, τραπεζάκι· ποδάρι, ποδαράκι.

Τὰ Θηλυκά γίνονται εἰς ί τ ζ α καὶ ο ὦ λ α· ὥς Ἑλένη, Ἑλενίτζα, ἢ Ἑλενοῦλα.

Πρὸς τούτοις ὑπάρχουσι καὶ Ἐπίθετα εἰς ο ὦ τ ζ ι κ ο ς, -η, -ον· ὥς καλὸ ς, καλοῦ τ ζ ι κ ο ς, -η, -ον, ἢ -ο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν.

Α' Τὸ Ἐπίθετον εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὁποῖον ἐνούμενον μὲ τὸ Ὄνομα, φανερώνει τὴν ποιότητα ἢ ιδιότητα αὐτοῦ · ὥς ἐν ἁ ρ ε τ ο ς ἄ ν θ ρ ω π ο ς.

Ἐκ τῶν προειρημένων εἶδομεν τρία εἶδη Ἐπιθέτων · πρῶτον, τὰ εἰς ο ς, α, ο ν, ἢ ο · καὶ τὰ εἰς ο ς, η, ο ν, ἢ ο · δεύτερον, τὰ εἰς ὺ ς, εἰ ἄ, ὕ · καὶ τρίτον, τὰ εἰς ἦ ς, ἑ ς. Ὅλα ταῦτα σχηματίζουνσι τὸ Συγκριτικὸν καὶ Ὑπερθετικόν των ἀπὸ τὴν Ὀνομαστικὴν τῶν Οὐδετέρων, ο, ὺ, ἑ ς, διὰ τῆς προσθέσεως τοῦ τ ε ρ ο ς, τ ε ρ η ἢ τ έ ρ α, τ ε ρ ο ν, διὰ τὸ Συγκριτικόν, καὶ τ α τ ο ς, τ ά τ η, τ α τ ο ν, διὰ τὸ Ὑπερθετικόν · ὥς, σο φ ὀ, σο φ ῶ τ ε ρ ο ς σο φ ῶ τ α τ ο ς · βα θ ὺ, βα θ ὕ τ ε ρ ο ς, βα θ ὕ τ α τ ο ς · ε ὕ σ ε β έ ς, ε ὕ σ ε β έ σ τ ε ρ ο ς, ε ὕ σ ε β έ σ τ α τ ο ς.

Β'. Αὐτὴ ἢ τελευταία κατάληξις εἰς έ σ τ ε ρ ο ς, έ σ τ α τ ο ς προσάπτεται ὁμοίως εἰς Ἐπίθετά τινὰ εἰς ο ς, ὧν τινων τοποθετεῖ τὴν τελευ-

ταίαν συλλαβήν· ὡς ἀχρεῖος, ἀχρεϊέ-
στερος, ἀχρειέστατος.

Γ'. Τὰ εἰς ὅτερος καὶ ὅτατος ἔχουσι τὸ
ο βραχὺ ὅταν ἢ προηγουμένη συλλαβὴ τοῦ
Θετικοῦ ᾗναι μακρὰ, ὡς δίκαιος, δικαιο-
ότερος, δικαιοτάτος· καὶ τὸνναντί-
ον, ὅταν ᾗναι βραχεῖα, ὡς ἄγιος, ἀγιώ-
τερος, ἀγιώτατος.

Μερικὰ Ἐπίθετα εἶναι ἀνώμαλα, καὶ σχη-
ματίζουν διαφόρως τοὺς τρεῖς βαθμοὺς τῆς
συγκρίσεως· ὡς, Θετικόν, κακὸς, Συγκρι-
τικόν, χειρότερος, -τέρας, -τερον,
Ἵπερθετικόν, κάκιστος, -κίστη, -κι-
στον· Θετ. καλὸς, Συγ. καλήτερος,
-τέρας, -τερον ἢ κάλλιον, Ἵπερθ. κά-
λιστας, -ίστη, -ιστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἙΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀριθμητικῶν.

Α'. Τὰ Ἀριθμητικὰ εἶναι Τακτικὰ ἢ Ἀπο-
λελυμένα· καὶ τὰ μὲν Τακτικὰ, ὡς πρῶτος,
δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμ-

π τ ο ς, κ τ λ. ἀκολουθοῦσι τὸν κανόνα τῶν εἰς
ο ς, η, ο ν, τῆς δευτέρας κλίσεως Ἐπιθέτων.
τὰ δ' Ἀπολελυμένα κλίνονται οὕτως.

	Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
Ὀν.	εἷς, ἡ ἕνας	μία, ἡ <u>μιὰ</u>	ἓν, ἡ ἕνα
Γεν.	ἐνὸς	μιᾶς	ἐνὸς
Αἰτ.	ἕνα, ἡ ἕναν	μίαν, ἡ <u>μιᾶ</u>	ἐν, ἡ ἕνα

	Ἀρσ. καὶ Θηλ.	Οὐδ.		Ἀρσ. καὶ Θηλ.	Οὐδ.
Ὀν.	τρεῖς	τρία	Ὀν.	τέσσαρες	τέσσαρα
Γεν.	τριῶν	τριῶν	Γεν.	τεσσάρων	τεσσάρων
Αἰτ.	τρεῖς	τρία	Αἰτ.	τέσσαρας	τέσσαρα

Ὅμοίως καὶ τὰ ἐκ τούτων σύνθετα, ὥς
δεκατρεῖς, δεκατρία, δεκατέσσα-
ρες, δεκατέσσαρα.

Β'. Τὰ δὲ λοιπὰ μέχρι τῶν ἑκατὸν ἄκλιτα
εἰσὶν, δηλ. δύω, πέντε, ἕξ ἢ ἑξή, ἐ-
πτὰ, ὀκτώ, ἐννέα, δέκα, ἐνδεκα,
δώδεκα, δεκαπέντε, δεκαἕξ ἢ δε-
κάξη, δεκαεπτὰ, δεκαοκτώ, δε-
καεννέα, εἴκοσι, τριάντα, σαράν-
τα, πενήντα, ἑξήντα, ἑβδομήντα,
ὀγδοήντα ἢ ὀγδόντα, ἐννεήντα,
ἑκατόν.

Αἱ δ' ἄλλαι ἑκατοντάδες κλίνονται οὕτω.

Ἀρσ.	Θηλ.	Οὐδ.
διακόσιοι	διακόσιαι, ἡ -αῖς	διακόσια
τριακόσιοι	τριακόσιαι, ἡ -αῖς	τριακόσια
τετρακόσιοι	τετρακόσιαι, ἡ -αῖς	τετρακόσια
πεντακόσιοι	πεντακόσιαι, ἡ -αῖς	πεντακόσια
ἑξακόσιοι	ἑξακόσιαι, ἡ -αῖς	ἑξακόσια
ἑπτακόσιοι	ἑπτακόσιαι, ἡ -αῖς	ἑπτακόσια
ὀκτακόσιοι	ὀκτακόσιαι, ἡ -αῖς	ὀκτακόσια
ἐννεακόσιοι	ἐννεακόσιαι, ἡ -αῖς	ἐννεακόσια
χίλιοι	χίλιαι, ἡ -αῖς	χίλια
δύω χιλιάδες, ἡ δισχίλιοι, κτλ.		

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ Ἀντωνυμίας.

Α'. Ἡ Ἀντωνυμία εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ἀντὶ Ὀνόματος, διὰ νὰ ἀποφεύγωμεν τὴν συχνὴν ἐπανάληψιν τῆς ἰδίας λέξεως· καὶ εἶναι ἕξ ἡ τὰ εἶδη τῆς Ἀντωνυμίας, δηλ. Προσωπικὴ, Κτητικὴ, Δεικτικὴ, Ἀναφορικὴ, Ἑρωτηματικὴ, καὶ Ἀόριστος.

Περὶ Προσωπικῆς.

Β'. Αἱ Προσωπικαὶ Ἀντωνυμίαι εἶναι τρεῖς, δηλ. ἐγὼ, σὺ, αὐτός· καὶ δέχονται Πρό-

σωπον, Ἀριθμὸν, Γένος, καὶ Πτώσιν. Τὰ μὲν Πρόσωπα εἶναι τρία, Ἑνικῶς καὶ Πληθυντικῶς, οἱ δ' Ἀριθμοὶ δύο, ὥς·

	Ἑν.	Πληθ.
Α'.	Ἐγὼ	Ἡμεῖς
Β'.	Σὺ	Σεῖς
Γ'.	Αὐτός	Αὐτοὶ

Γ'. Μ' ὅλον ὅτι τὰ γένη εἶναι τρία, τὸ σχῆμα τῆς Ἀντωνυμίας μεταλλάσσεται μόνον εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον, ὥς· Ἑν. Ἀρσ. αὐτός, Θηλ. αὐτή, Οὐδ. αὐτό· Πληθ. Ἀρσ. αὐτοὶ, Θηλ. αὐταὶ, Οὐδ. αὐτά.

Δ'. Πτώσεις τῶν Προσωπικῶν Ἀντωνυμιῶν εἶναι τρεῖς, δηλ. Ὀνομαστική, Γενική, Αἰτιατική, καὶ κλίνονται οὕτως·

Ἀριθ.

	Ἑν.	Πληθ.
Α' Πρ.	{ Ὀν. ἐγὼ Γεν. μου, ἐμοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ μου Αἰτ. με, ἐμὲ, ἐμὴν, τὸν ἑαυτόν μου	ἡμεῖς, ἑμεῖς ἡμῶν, τοῦ ἑαυτοῦ μας ἡμᾶς, ἡμᾶς, τὸν ἑαυτόν μας
Β' Πρ.	{ Ὀν. σὺ, ἰσὺ Γεν. σοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ σου Αἰτ. σὲ, ἰσὲ, ἰσὴν, τὸν ἑαυτόν σου	σεῖς, ἰσεῖς τοῦ ἑαυτοῦ σας σεῖς, ἰσεῖς, τὸν ἑαυτόν σας.
Γ' Πρ. Ἀρσ.	{ Ὀν. αὐτός Γεν. αὐτοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ του, τοῦ Αἰτ. αὐτόν, τὸν ἑαυτόν του, τὸν	αὐτοὶ αὐτῶν, τοῦ ἑαυτοῦ των, τῶν αὐτούς, τὸν ἑαυτόν τους, τοὺς

Γ'	{	Όν. αὐτὴν	αὐταί, αὐταῖς
Πε.	{	Γιν. αὐτῆς, τοῦ ἑαυτοῦ της, τῆς	αὐτῶν, τοῦ ἑαυτοῦ των, τῶν
Θηλ.	{	Αἰτ. αὐτὴν, τὸν ἑαυτῶ της, τὴν	αὐτὰς, τὸν ἑαυτὸν τους, τὰς, ταῖς

Γ'	{	Όν. αὐτὸ	αὐτὰ
Πε.	{	Γιν. αὐτοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ σου, τοῦ	αὐτῶν, τοῦ ἑαυτοῦ των, τῶν
Οὐδ.	{	Αἰτ. αὐτὸ, τὸ	αὐτὰ, τὰ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Κτητικῆς.

Αἱ κτητικαὶ Ἀντωνυμίαι δηλοῦσι κτῆσιν ἢ κυριότητα· κλίνονται κατὰ τὰ Ἐπίθετα τῆς δευτέρας κλίσεως, καὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι·

Ἀριθ.

Ἐν.	Πληθ.
Ἀρσ. ὁ ἰδικός μου	οἱ ἰδικοί μου
α'. πρόσ. Θηλ. ἡ ἰδική μου	αἱ ἰδικαί -καίς μου
Οὐδ. τὸ ἰδικόν -κό μου	τὰ ἰδικά μου
	μας

Ἀρσ. ὁ ἰδικός σου	οἱ ἰδικοί σου
β'. πρόσ. Θηλ. ἡ ἰδική σου	αἱ ἰδικαί -καίς σου
Οὐδ. τὸ ἰδικόν -κό σου	τὰ ἰδικά σου
	σας

Ἀ. Ὁ. Θ.

Ἀ. Ὁ. Θ.

Ἀρσ. ὁ ἰδικός του, της	των οἱ ἰδικοί του, της	τῶν
γ'. πρόσ. Θηλ. ἡ ἰδική του, της	ἢ αἱ ἰδικαί -καίς τε, της	ἢ
Οὐδ. τὸ ἰδικόν -κό του, της	τους, τὰ ἰδικά του, της	τους

ποῖος, ποία, ποῖον· πόσος, πόση,
πόσον (κλινόμεναι, καθὼς τὰ τῆς δευτέρας
κλίσεως Ἐπίθετα)· καὶ

Ἀριθ.

Ἐν.

Πληθ.

	Ἀρ. Θη.	Οὐ.	Ἀρ. Θη.	Οὐ.
Ὀν.	τίς,	τί	τίνες,	τίνα
Γεν.	τίνος	τίνων	τίνων	τίνων
Ἰ.τ.	τίνα,	τί	τίνας,	τίνα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἑΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Ἀόριστον.

Α'. Αἱ Ἀόριστοι Ἀντωνυμίαι φανερόνουν τὰ
ὑποκείμενα ἢ πράγματα εἰς τρόπον γενικὸν
ἢ ἀδιόριστον· εἶναι δὲ αἱ ἀκόλουθοι·

Β'. Τίς, τί, κλινόμενον ὥς τὸ ἐρωτηματικὸν
τίς, ἔκτος τοῦ ὅτι ἔχει τὸν τόνον ἐπὶ τῆς
ληγούσης εἰς ὅλας τὰς πτώσεις, καὶ δύναται
να ᾗναι ἐγκλιτικόν.

Γ΄. Εἷς ἢ ἕνας, μία, ἕν ἢ ἕνα· κανεῖς, καμμία, κανέν, σύνθετον ἀπὸ τοῦ καῖν (καὶ ἄν) καὶ τῆς λέξεως εἷς.

Δ΄. Ὡς καὶ τὸ κάμποςος, κάμποση, κάμποσον· κάποιος, κάποια, κάποιον· αἱ ὁποῖαι κλίνονται ὡς τὸ πρωτότυπόν των· φυλάττουσιν ὁμῶς πάντοτε τὸν τόνον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης.

Ε΄. Τὸ δὲ δεῖνα καὶ τάδε εἶναι ἄκλιτα, καὶ κλίνεται μόνον τὸ Ἄρθρον, εἰς ὅλα τὰ γένη, καὶ ἀριθμούς. (Τὸ πρῶτον ἐνίοτε κλίνεται.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ὍΓΔΟΟΝ.

Περὶ Ῥήματος.

Α΄. Τὸ Ῥῆμα εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὁποῖον φανερόναι τὸ ποιεῖν, τὸ πάσχειν, ἢ τὸ εἶναι· ἀκολουθῶς αἱ Διαθέσεις τῶν Ῥημάτων εἶναι τρεῖς, Ἐνεργητικὴ, Παθητικὴ, καὶ Οὐδετέρη.

Ἡ Ἑνεργητικὴ σημαίνει ἐνέργειαν ἢ Παθητικὴ πάθος· ἡ δὲ Οὐδετέρα μήτε ἐνέργειαν, μήτε πάθος, ἀλλὰ τὸ ὄν, τὴν ὑπαρξιν, ἢ τὴν ἰδίαν κατάστασιν τῆς ὑπάρξεως.

Β'. Τὰ Ῥήματα ὑποδιαίρουνται ἀκόμη εἰς Ὁμαλὰ, Ἀνώμαλα, καὶ Ἀπρόσωπα. Βοηθητικὰ Ῥήματα ἐμπορεῖ τις νὰ ὀνομάσῃ ἐκεῖνα, δι' ὧν τὰ ἄλλα κλίνονται· ὥς θέλω, ἔχω.

Γ'. Τὰ Ῥήματα κλίνονται κατὰ Ἀριθμοὺς, Πρόσωπα, Ἑγκλίσεις, καὶ Χρόνους.

Δ'. Οἱ Ἀριθμοὶ τῶν Ῥημάτων εἶναι δύο, δηλ. Ἑνικὸς καὶ Πληθυντικός· καὶ εἰς κάθε Ἀριθμὸν εἶναι τρία Πρόσωπα, τὰ ὅποια γνωρίζονται ἄνευ τῆς Ἀντωνυμίας, ἐπειδὴ ὁ τύπος των εἶναι διαφορετικός.

Ε'. Αἱ Ἑγκλίσεις εἶναι τρεῖς, δηλ. Ὀριστική, Προστακτική, καὶ Ὑποτακτική.

Ἡ Ὀριστικὴ Ἑγκλίσις φανερόναι ἢ ἐξηγεῖ

ἀπλῶς ἔν πρᾶγμα · μεταχειρίζεται δὲ ἀκόμη καὶ εἰς τὰς ἐρωτήσεις.

Ἡ Προστακτικὴ χρησιμεύει εἰς προσταγὴν, ἐμψύχωσιν, παρακάλεσιν, ἢ συγχώρησιν.

Ἡ Ὑποτακτικὴ παρασταίνει ἔν πρᾶγμα μὲ συμφωνίαν, αἷτιον, ἐπιθυμίαν, ὑπόθεσιν, καὶ προηγεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἑνα Σύνδεσμον · συντροφεύεται δὲ πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ ἄλλο Ῥῆμα · ὡς, ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ.

Αὐτὴ κρατεῖ τὸν τόπον τῆς Ἀπαρεμφάτου, ἣτις δὲν εἶναι εἰς χρήσιν παρὰ μόνον μὲ τὸ Οὐδέτερον Ἄρθρον ὡς Ὀνομα · δηλ. δεινὸς εἰς τὸ λέγειν.

ΣΤ΄. Ἡ Μετοχὴ εἶναι σχῆμά τι τοῦ Ῥήματος, καὶ ὀνομάζεται οὕτως ἐπειδὴ μετέχει καὶ ἀπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Ῥήματος καὶ ἀπὸ τὴν τοῦ Ἐπιθέτου · εἶναι δὲ Ἑνεργητικὰ καὶ Παθητικὰ καὶ Μετοχαί.

Ζ΄. Τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος σχηματίζουν καὶ τὰς Διαλέκτους, μ' ὅλον ὅτι ἡ καθομιλουμένη διάλεκτος εἶναι τόσον πλησίον τῆς παλαιᾶς

ὥστε ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ αὐτὴ, μ' ὅλον τοῦτο εἰς τὸν νῦν τρόπον τοῦ γράφειν, καθὼς ὅλαι αἱ νέαι διάλεκτοι, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἔχει Χρόνους Ὑποθετικούς.

Η'. Οἱ Χρόνοι τοῦ Ῥήματος διαιροῦνται εἰς ἕξ. Καὶ εἶναι τρεῖς Ἀπλοῖ, Ἐνεστώς, Παρατατικός, καὶ Ἀόριστος· τρεῖς δὲ Σύνθετοι, Ὑπερσυντελικός, Μέλλων, καὶ Ὑποθετικός, οὕτω καλούμενοι διότι σχηματίζονται διὰ τῶν Βοηθητικῶν Ῥημάτων.

Θ'. Ἡ Ὀριστικὴ Ἐγκλισις εἶναι ἡ μόνη ἣτις ἔχει ὅλους τοὺς Χρόνους, αἱ δὲ λοιπαὶ μόνον τὸν Ἐνεστώτα καὶ τὸν Ἀόριστον· καὶ ἡ Προστακτικὴ τὸ δεύτερον μόνον Πρόσωπον κάθε Ἀριθμοῦ, δανίζεται δὲ τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τὴν Ὑποτακτικὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ἝΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ Συζυγίας.

Α'. Ἡ Συζυγία τοῦ Ῥήματος εἶναι ἡ τακτικὴ σύζευξις καὶ ἀπαρίθμησις τῶν διαφόρων του

Ἀριθμῶν, Προσώπων, Ἑγκλίσεων, καὶ Χρόνων.

Β'. Ἑνεργητικὴ Φωνὴ λέγεται ἡ Συζυγία τοῦ Ἑνεργητικοῦ Ῥήματος, καὶ Παθητικὴ ἡ τοῦ Παθητικοῦ.

Γ'. Συζυγία εἶναι μία, περιέχουσα δύο εἴδη Ῥημάτων, τὰ Βαρύτονα εἰς ω, τὰ ὅποια ἔχουσιν ὀξείαν ἐπὶ τῆς παραληγούσης (καλοῦνται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ὅταν δὲν τίθεται Περισπωμένη ἐπὶ τῆς ληγούσης, ὁ βαρὺς τόνος ἐν ταύτῃ ὑπονοεῖται)· καὶ τὰ Περισπώμενα εἰς ᾧ σχηματιζόμενα διὰ τῆς συναιρέσεως τῶν εἰς ἑω καὶ ἄω Ῥημάτων· διαφέρουσι δὲ τῶν πρώτων μόνον εἰς τὸν Ἑνεστώτα καὶ τὸν Παρατατικόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕἼΚΟΣΤΟΝ.

Περὶ Σχηματισμοῦ Χρόνων.

Α'. Οἱ Ἀπλοῖ Χρόνοι σχηματίζονται ὅλοι ἀπὸ τὸν Ἑνεστώτα· οἱ δὲ Σύνθετοι διὰ τῶν Βοη-

θητικῶν καὶ τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, καὶ γίνονται κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους οἵτινες δὲν φέρουσιν ἀλλαγὴν εἰς τὴν σημασίαν. Κατὰ τὸν πρῶτον, τὸ Βοηθητικὸν μόνον σχηματίζεται, καὶ τὸ ῥῆμα μένει ἀμετάβλητον· κατὰ τοὺς δύο ἄλλους γίνεται τὸ ὑναντίον. Ὁ Μέλλων ἔχει τοὺς τρεῖς τρόπους, ὁ Ὑποθετικὸς δύο, καὶ ὁ Ὑπερσυντελικὸς ἓνα.

Β'. Ἐχω καὶ θέλω, ὡς Βοηθητικὰ ῥήματα, τοῦ μὲν πρώτου ὁ Παρατατικὸς μόνος εἶχον χρησιμεύει, διὰ τὸν Ὑπερσυντελικόν· τοῦ δὲ δευτέρου ὁ Παρατατικὸς ἦθελον διὰ τὸν Ὑποθετικόν, καὶ ὁ Ἐνεστὼς θέλω διὰ τὸν Μέλλοντα· πρὸ πάντων δὲ τὸ τρίτον Πρόσωπον θέλει, τὸ ὅποῖον δι' ἀποκοπῆς γίνεται θέ, καὶ διὰ τῆς συναλειφῆς τοῦ τῆς Ὑποτακτικῆς μορίου, νὰ, σχηματίζει τὸ Βοηθητικὸν μόριον θὰ, τὸ ὅποῖον καθ' αὐτὸ σημαίνει θέλει νὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΪΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Αὐξήσεως.

Α'. Αὐξήσεις εἶναι δύο, Συλλαβικὴ καὶ Χρονικὴ.

Β'. Ἡ Συλλαβικὴ αὐξησις συνίσταται εἰς ἐν, προστιθέμενον εἰς τοὺς χρόνους τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων Ῥημάτων· π. χ. λέγω, ἔλεγον· τὰ δ' ἀπὸ ρ ἀρχόμενα διπλασιάζουσιν αὐτὸ, καθὼς ῥίπτω, ἔρρῑπτον.

Γ'. Χρονικὴ αὐξησις λέγεται, ὅταν μία λέξις ἀρχίζουσα ἀπὸ ε, α, ἢ ο, τρέπη τὰ δύο πρῶτα βραχέα φωνήεντα εἰς η, ὡς ἐλπίζω, ἤλπιζον, ἀκούω, ἤκουον, τὸ δ' ο, εἰς ω, ὡς ὁρμῶ, ὤρμουν.

Ἐνίστε δὲ τὸ ε τρέπεται εἰς τὴν δίφθογγον εἰ, δηλ. ἔχω, εἶχον.

Δ'. Ἡ αὐξησις ὑπάρχει μόνον εἰς τοὺς ἀπερασμένους χρόνους τῆς Ὀριστικῆς Ἐγκλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τύπος τῶν Βαρυτόνων.

Ἑνεργητική.

Ὅριστική.

	Πρόσ.	Ἑν.	Πληθ.
Ἑνε- στώς.	{	α'. γράφω β'. γράφεις γ'. γράφει	γράφωμεν γράφετε γράφουσιν, ἢ -φουν
Πάρα- τατικός.	{	α'. ἔγραφον, ἢ -φα β'. ἔγραφες γ'. ἔγραφε	ἔγράφομεν, ἢ -φάμεν ἔγράφετε, ἢ -φατε ἔγραφον, ἢ -φον
Ἀόρι- στος.	{	α'. ἔγραψα β'. ἔγραψας, ἢ -ψεις γ'. ἔγραψε	ἔγράφαμεν ἔγράφατε, ἢ -ψιτε ἔγραψαν
Ἑπερ- συντελι- κός.	{	α'. εἶχον ἢ -χα γράψι β'. εἶχες γράψι γ'. εἶχε γράψι	εἶχομεν ἢ -χαμεν γράψι εἶχετε ἢ -χατε γράψι εἶχον ἢ -χαν γράψι
Μέλλων, πρώτη σύνθεσις.	{	α'. θίλω γράψι β'. θίλεις γράψι γ'. θίλει γράψι	θίλομεν γράψι θίλετε γράψι θίλουσιν ἢ -λου γράψι
Μέλλων, δευτέρα σύνθεσις.	{	α'. θίλει γράψω ἢ -φω β'. θίλει γράψεις ἢ -φεις γ'. θίλει γράψι ἢ -φει	θίλει γράψομεν ἢ -φωμεν θίλει γράψετε ἢ -φετε θίλει γράψουσι ἢ -ψουν ἢ -φουν
Μέλλων, τρίτη σύνθεσις.	{	α'. θι νὰ ἢ θὰ γράψω β'. θι νὰ ἢ θὰ γράψης γ'. θι νὰ ἢ θὰ γράψῃ	θι νὰ ἢ -θὰ γράψωμεν θι νὰ ἢ -θὰ γράψῃς θι νὰ ἢ -θὰ γράψωσιν ἢ -ψουν

Ἑποθ., { α'. ἤθελον ἢ -λα γράψαι ἠέλομεν ἢ -λαμιν γράψαι
 πρώτη { β'. ἤθελις γράψαι ἠέλιτε ἢ -λατε γράψαι
 σύνθεσις. { γ'. ἤθελι γράψαι ἠέλον ἢ -λαν γράψαι

Ἑποθ., { α'. ἤθει γράψω ἢ -φω ἤθει γράψωμιν ἢ -φωμιν
 διυτίρα { β'. ἤθει γράψης ἢ -φης ἤθει γράψητι ἢ -φητι
 σύνθεσις. { γ'. ἤθει γράψῃ ἢ -φῃ ἤθει γράψωσιν ἢ -φωσιν δ' -φουν

Προστακτική.

Πρόσ. Ἑν.

Πληθ.

Ἑνιστώς. { β'. γράφει γράφει
 { γ'. ἄς γράφῃ ἄς γράφωσιν ἢ -φουν

Ἀόριστος. { β'. γράψει ἢ -ψον γράψιτε ἢ -ψατε
 { γ'. ἄς γράψῃ ἄς γράψωσιν ἢ -ψουν

Ἑποτακτική.

Πρόσ. Ἑν.

Πληθ.

Ἑνιστώς. { α'. νὰ γράφω νὰ γράφωμιν
 { β'. νὰ γράφῃς νὰ γράφητι
 { γ'. νὰ γράφῃ νὰ γράφωσιν ἢ -φουν

Ἀόριστος. { α'. νὰ γράψω νὰ γράψωμιν
 { β'. νὰ γράψῃς νὰ γράψητι
 { γ'. νὰ γράψῃ νὰ γράψωσιν ἢ -ψουν

Μετοχή.

Ἑν.

Πληθ.

Ἑνιστώς. { Ἀρσ. ὁ γράφων οἱ γράφοντες
 { Θηλ. ἡ γράφουσα αἱ γράφουσαι
 { Οὐδ. τὸ γράφον τὰ γράφοντα

Ἀόριστος. { Ἀρσ. ὁ γράψας οἱ γράψαντες
 { Θηλ. ἡ γράψασα αἱ γράψασαι
 { Οὐδ. τὸ γράψαν τὰ γράψαντα

Παθητική.

Ὅριστική.

	Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἑνιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{γράφομαι} \\ \beta'. \text{γράφῃσθαι, ἢ -φισθαι} \\ \gamma'. \text{γράφεται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{γράφομαι} \\ \beta'. \text{γράφῃσθαι} \\ \gamma'. \text{γράφονται} \end{array} \right.$	
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἰγράφω} \\ \beta'. \text{ἰγράφουσιν} \\ \gamma'. \text{ἰγράφεται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἰγράφω} \\ \beta'. \text{ἰγράφῃσθαι} \\ \gamma'. \text{ἰγράφονται} \end{array} \right.$	
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἰγράφην, ἢ -φῃκα} \\ \beta'. \text{ἰγράφῃς, ἢ -φῃκας} \\ \gamma'. \text{ἰγράφῃ, ἢ -φῃκε} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἰγράφῃμιν, ἢ -φῃκαμιν} \\ \beta'. \text{ἰγράφῃτε, ἢ -φῃκατε} \\ \gamma'. \text{ἰγράφῃσαν, ἢ -φῃκασι} \end{array} \right.$	
ὑπερσυν- τιλικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{εἶχον ἢ -χα γραφθῆ} \\ \beta'. \text{εἶχες γραφθῆ} \\ \gamma'. \text{εἶχε γραφθῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{εἶχομεν ἢ -χαμιν γραφθῆ} \\ \beta'. \text{εἶχετε ἢ -χατε γραφθῆ} \\ \gamma'. \text{εἶχον ἢ -χαν γραφθῆ} \end{array} \right.$	
Μίλλων, πρώτη σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{δίλω γραφθῆ} \\ \beta'. \text{δίλεις γραφθῆ} \\ \gamma'. \text{δίλει γραφθῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{δίλωμεν γραφθῆ} \\ \beta'. \text{δίλιτε γραφθῆ} \\ \gamma'. \text{δίλουσιν ἢ -ουν γραφθῆ} \end{array} \right.$	
Μίλλων, δευτέρα σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{δίλει γραφθῶ} \\ \beta'. \text{δίλει γραφθῆς} \\ \gamma'. \text{δίλει γραφθῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{δίλει γραφθῶμιν} \\ \beta'. \text{δίλει γραφθῆτε} \\ \gamma'. \text{δίλει γραφθῶσιν, ἢ -φθῶν} \end{array} \right.$	
Μίλλων, τρίτη σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{δί να ἢ διὰ γραφθῶ} \\ \beta'. \text{δί να ἢ διὰ γραφθῆς} \\ \gamma'. \text{δί να ἢ διὰ γραφθῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{δί να ἢ διὰ γραφθῶμιν} \\ \beta'. \text{δί να ἢ διὰ γραφθῆτε} \\ \gamma'. \text{δί να ἢ διὰ γραφθῶσι} \end{array} \right.$	
Ἑποθ., πρώτη σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἡβιλον ἢ -λα γραφθῆ} \\ \beta'. \text{ἡβιεις γραφθῆ} \\ \gamma'. \text{ἡβιει γραφθῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἡβιλομεν ἢ -λαμιν γραφθῆ} \\ \beta'. \text{ἡβιλιτε ἢ -λατε γραφθῆ} \\ \gamma'. \text{ἡβιλον ἢ -λαν γραφθῆ} \end{array} \right.$	
Ἑποθ., δευτέρα σύνθεσις.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἡβιει γραφθῶ} \\ \beta'. \text{ἡβιει γραφθῆς} \\ \gamma'. \text{ἡβιει γραφθῆ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ἡβιει γραφθῶμιν} \\ \beta'. \text{ἡβιει γραφθῆτε} \\ \gamma'. \text{ἡβιει γραφθῶσι} \end{array} \right.$	

Προστακτική.

Πρόσ. Έν.

Πληθ.

Επιστώς.	β'. γράφου	γράφει
	γ'. ἄς γράφηται	ἄς γράφονται
Αόριστος.	β'. γράψου, ἡ -φοῦ	γράφητι, ἡ -φῆτι
	γ'. ἄς γραφθῇ, ἡ -φῇ	ἄς γραφῶσι, ἡ -φῶσι

Ἑποτακτική.

Πρόσ. Έν.

Πληθ.

Επιστώς.	α'. νὰ γράφωμαι	νὰ γραφώμεθα
	β'. νὰ γράφησαι	νὰ γραφῆσθε
	γ'. νὰ γράφηται	νὰ γράφονται
Αόριστος.	α'. νὰ γραφῶ	νὰ γραφῶμεν
	β'. νὰ γραφῆς	νὰ γραφῆτε
	γ'. νὰ γραφῇ	νὰ γραφῶσι

Μετοχή.

Έν.

Πληθ.

Επιστώς.	Ἀρσ. ὁ γραφόμενος	οἱ γραφόμενοι
	Θηλ. ἡ γραφομένη	αἱ γραφόμεναι
	Οὐδ. τὸ γραφόμενον	τὰ γραφόμενα
Παρακί- μινος.	Ἀρσ. ὁ γραμμίνος	οἱ γραμμίνοι
	Θηλ. ἡ γραμμένη	αἱ γραμμίнай
	Οὐδ. τὸ γραμμίνον	τὰ γραμμένα
Αόριστος.	Ἀρσ. ὁ γραφθίς, ἡ -φίς	οἱ γραφθέντες, ἡ -φίντες
	Θηλ. ἡ γραφθίσα, ἡ -φίσα	αἱ γραφθείσαι, ἡ -φίσαι
	Οὐδ. τὸ γραφθὲν, ἡ -φιν	τὰ γραφθέντα, ἡ -φίντα

Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἐω, ῶ, Περισπωμένων.

Ἑνεργητική.

Ὅριστική.

	Πρόσ. Ἐν.	Πληθ.
Ἑνιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ πατῶ} \\ \beta'. \text{ πατιῶς} \\ \gamma'. \text{ πατιῷ} \end{array} \right.$	<p>πατοῦμιν πατιῖτι πατοῦσιν, ἢ -τοῦν</p>
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰπάτουν, ἢ -τοῦσα} \\ \beta'. \text{ ἰπάτις, ἢ -τοῦσις} \\ \gamma'. \text{ ἰπάτι, ἢ -τοῦσι} \end{array} \right.$	<p>ἰπατοῦμιν, ἢ -τούσαμεν ἰπατιῖτι, ἢ -τούσατι ἰπάτουν, ἢ -τοῦσαν</p>
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰπάτησα} \\ \beta'. \text{ ἰπάτησας} \\ \gamma'. \text{ ἰπάτησι} \end{array} \right.$	<p>ἰπατήσαμεν ἰπατήσατι ἰπάτησαν</p>
Ἑπηρεσυν- τιλικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰῆχον ἢ -χα πατήσι, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., πε. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλω πατήσι, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., διυ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλι πατήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., τρί. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θι γὰ ἢ θὰ πατήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἑποθ., πρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἡέλων ἢ -λα πατήσι, κτλ.} \end{array} \right.$	
Ἑποθ., διυ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἡέλι πατήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	

Προστακτική.

Πρόσ.	Έν.	Πληθ.
Έπιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \epsilon'. \text{ πάρι} \\ \gamma'. \text{ ἄς πατή} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πατίτι} \\ \alpha\varsigma \text{ πατῶσι} \end{array} \right.$
Άρίστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \epsilon'. \text{ πάτησον, ἡ -σι} \\ \gamma'. \text{ ἄς πατήσῃ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πατήσατι} \\ \alpha\varsigma \text{ πατήσωσι} \end{array} \right.$

Ίποτακτική.

Πρόσ.	Έν.	Πληθ.
Έπιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ πατῶ} \\ \epsilon'. \text{ νὰ πατῇς} \\ \gamma'. \text{ νὰ πατή} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ πατῶμιν} \\ \text{νὰ πατῇτι} \\ \text{νὰ πατῶσι} \end{array} \right.$
Άρίστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha', \text{ νὰ πατήσω} \\ \epsilon'. \text{ νὰ πατήσῃς} \\ \gamma'. \text{ νὰ πατήσῃ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ πατήσωμιν} \\ \text{νὰ πατήσητι} \\ \text{νὰ πατήσωσι} \end{array} \right.$

Μετοχή.

	Έν.	Πληθ.
Έπιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Άρσ. ὁ πατῶν} \\ \text{Θηλ. ἡ πατοῦσα} \\ \text{Οὐδ. τὸ πατοῦν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ πατοῦντις} \\ \text{αἱ πατοῦσαι} \\ \text{τὰ πατοῦντα} \end{array} \right.$
Άρίστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Άρσ. ὁ πατήσας} \\ \text{Θηλ. ἡ πατήσασα} \\ \text{Οὐδ. τὸ πατήσαν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ πατήσαντις} \\ \text{αἱ πατήσασαι} \\ \text{τὰ πατήσαντα} \end{array} \right.$

Παθητική.

Οριστική.

Πρόσ.	Εν.	Πληθ.
Ἐνιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ πατοῦμαι} \\ \beta'. \text{ πατιῖσαι} \\ \gamma'. \text{ πατιῖται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πατούμιθα} \\ \text{πατιῖσθε} \\ \text{πατοῦνται} \end{array} \right.$
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἵπατούμην} \\ \beta'. \text{ ἵπατούσουν} \\ \gamma'. \text{ ἵπατιῖτο} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἵπατούμιθα} \\ \text{ἵπατιῖσθε} \\ \text{ἵπατοῦντο} \end{array} \right.$
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἵπατήθην, ἡ -θηκα, κτλ.} \end{array} \right.$	
ὑπερσυν- τιλικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἵχον ἢ -χα πατηθῆ, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., πρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλω πατηθῆ, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., διυ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλι πατηθῶ, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μίλ., τρί. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θι νὰ ῖ θὰ πατηθῶ, κτλ.} \end{array} \right.$	
ὑποθ., πρ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἤθελον ἢ -λα πατηθῆ, κτλ.} \end{array} \right.$	
ὑποθ., διυ. σύν.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἤθιλε πατηθῶ, κτλ.} \end{array} \right.$	

Προστακτική.

Πρόσ.	Εν.	Πληθ.
Ἐνιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ πατοῦ} \\ \gamma'. \text{ ᾗς πατήται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{πατιῖσθε} \\ \text{ᾗς πατῶνται} \end{array} \right.$

Ἀόριστος. { β. πατήσου, ἡ -θητι πατήθητι
γ. ἄς πατηθῇ ἄς πατηθῶσι

ῥητοακτική.

Πρόσ.

Ἐν.

Πληθ.

Ἐνιστάς. { α. νὰ πατῶμαι νὰ πατάμιθα
β. νὰ πατῆσαι νὰ πατῆσθε
γ. νὰ πατηται νὰ πατῶνται

Ἀόριστος. { α. νὰ πατηθῶ νὰ πατηθῶμεν
β. νὰ πατηθῆς νὰ πατηθῆτε
γ. νὰ πατηθῇ νὰ πατηθῶσι

Μετοχή.

Ἐν.

Πληθ.

Ἐνιστάς. { Ἀρσ. ὁ πατούμενος οἱ πατούμενοι
Θηλ. ἡ πατουμένη αἱ πατούμεναι
Οὐδ. τὸ πατούμενον τὰ πατούμενα

Παρακί- { Ἀρσ. ὁ πατημένος οἱ πατημένοι
μινος. { Θηλ. ἡ πατημένη αἱ πατημέναι
Οὐδ. τὸ πατημένον τὰ πατημένα

Ἀόριστος. { Ἀρσ. ὁ πατηθείς οἱ πατηθέντες
Θηλ. ἡ πατηθεῖσα αἱ πατηθεῖσαι
Οὐδ. τὸ πατηθεὶν τὰ πατηθέντα

Τύπος τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἁω, ῶ, Περισπωμένων.

Ἑνεργητική.

Ὀριστική.

Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἑνιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ τιμῶ} \\ \beta'. \text{ τιμᾶς} \\ \gamma'. \text{ τιμᾶ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τιμῶμιν} \\ \text{τιμᾶντι} \\ \text{τιμῶσιν, ἢ -μοῦν} \end{array} \right.$
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰτίμων, ἢ -μοῦσα} \\ \beta'. \text{ ἰτίμας, ἢ -μοῦσις} \\ \gamma'. \text{ ἰτίμα, ἢ -μοῦσι} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰτιμῶμιν, ἢ -μούσαμιν} \\ \text{ἰτιμᾶντι, ἢ -μούσατι} \\ \text{ἰτίμων, ἢ -μούσαν} \end{array} \right.$
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰτίμησα, κτλ.} \end{array} \right.$	
Υπερσυντ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ εἶχον ἢ -χα τιμήσει, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μ., π. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλω τιμήσει, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μ., δ. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θίλει τιμήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Μ., τ. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ θὶ νὰ ἢ θὰ τιμήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	
Υ., π. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἤθελον ἢ -λα τιμήσει, κτλ.} \end{array} \right.$	
Υ., δ. σ.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἤθειλε τιμήσω, κτλ.} \end{array} \right.$	

Προστακτική.

Πρόσ.	Ἐν.	Πληθ.
Ἑνιστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ τίμα} \\ \gamma'. \text{ ᾶς τιμᾶ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τιμᾶντι} \\ \text{ᾶς τιμῶσι} \end{array} \right.$
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \beta'. \text{ τίμησον, ἢ -σι} \\ \gamma'. \text{ ᾶς τιμήσῃ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τιμήσατε} \\ \text{ᾶς τιμήσωσι} \end{array} \right.$

ῥποτακτική.

Πρόσ.	ῥ Εν.	Πληθ.
Ἑπιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ τιμῶ} \\ \beta'. \text{ νὰ τιμᾷς} \\ \gamma'. \text{ νὰ τιμᾷ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ τιμῶμι} \\ \text{νὰ τιμᾷςτε} \\ \text{νὰ τιμῶσι} \end{array} \right.$
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ νὰ τιμήσω} \\ \beta'. \text{ νὰ τιμήσῃς} \\ \gamma'. \text{ νὰ τιμήσῃ} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{νὰ τιμήσωμι} \\ \text{νὰ τιμήσῃςτε} \\ \text{νὰ τιμήσωσι} \end{array} \right.$

Μετοχή.

	ῥ Εν.	Πληθ.
Ἑπιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρσ. ὁ τιμῶν} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμῶσα} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμῶν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμῶντες} \\ \text{αἱ τιμῶσαι} \\ \text{τὰ τιμῶντα} \end{array} \right.$
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρσ. ὁ τιμήσας} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμήσασα} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμῆσαν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμήσαντες} \\ \text{αἱ τιμήσασαι} \\ \text{τὰ τιμήσαντα} \end{array} \right.$

Παθητική.

ῥ Οριστική.

Πρόσ.	ῥ Εν.	Πληθ.
Ἑπιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ τιμῶμαι} \\ \beta'. \text{ τιμᾷσαι} \\ \gamma'. \text{ τιμᾷται} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{τιμώμεθα} \\ \text{τιμᾷσθε} \\ \text{τιμῶνται} \end{array} \right.$
Παρατα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἰτιμώμην} \\ \beta'. \text{ ἰτιμώσου} \\ \gamma'. \text{ ἰτιμᾷτο} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἰτιμώμεθα} \\ \text{ἰτιμᾷσθε} \\ \text{ἰτιμῶντο} \end{array} \right.$

- Ἀόριστος. { α'. ἐτιμήθην, ἡ -θηκα, κτλ.
 Ὑπέρσυντ. { α'. ὑχον ἡ -χα τιμηθῆ, κτλ.
 Μ., π. σ. { α'. θίλω τιμηθῆ, κτλ.
 Μ., δ. σ. { α'. θίλει τιμηθῶ, κτλ.
 Μ., τ. σ. { α'. θί νὰ ἡ θὰ τιμηθῶ, κτλ.
 Ὑ., π. σ. { α'. ἤθελον ἡ -λα τιμηθῆ, κτλ.
 Ὑ., δ. σ. { α'. ἤθειλε τιμηθῶ, κτλ.

Προστακτική.

	Πρόσ. Ὑν.	Πληθ.
Ἐνιστάς.	{ β'. τιμῶ γ'. αἶς τιμᾶται	τιμᾶσθι αἶς τιμῶνται
Ἀόριστος.	{ β'. τιμήσου, ἡ -θητι γ'. αἶς τιμηθῆ	τιμήθητι αἶς τιμηθῶσι

Ἑποτακτική.

	Πρόσ. Ὑν.	Πληθ.
Ἐνιστάς.	{ α'. νὰ τιμῶμαι β'. νὰ τιμᾶσαι γ'. νὰ τιμᾶται	νὰ τιμώμιθα νὰ τιμᾶσθι νὰ τιμῶνται
Ἀόριστος.	{ α'. νὰ τιμηθῶ β'. νὰ τιμηθῆς γ'. νὰ τιμηθῇ	[νὰ τιμηθῶμι νὰ τιμηθῇτι νὰ τιμηθῶσι

Μετοχή.

	Ἐν.	Πληθ.
Ἐνιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρσ. ὁ τιμώμενος} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμώμενη} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμώμενον} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμώμενοι} \\ \text{αἱ τιμώμεναι} \\ \text{τὰ τιμώμενα} \end{array} \right.$
Παρακί- μινος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρσ. ὁ τιμημένος} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμημένη} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμημένον} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμημένοι} \\ \text{αἱ τιμημέναι} \\ \text{τὰ τιμημένα} \end{array} \right.$
Ἀόριστος.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Ἀρσ. ὁ τιμηθείς} \\ \text{Θηλ. ἡ τιμηθεῖσα} \\ \text{Οὐδ. τὸ τιμηθέν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{οἱ τιμηθέντες} \\ \text{αἱ τιμηθεῖσαι} \\ \text{τὰ τιμηθέντα} \end{array} \right.$

Τὸ ὑπαρτικὸν καὶ οὐδέτερον ῥῆμα, Εἶμαι.

Ὀριστική.

	Πρόσ. Ἐν.	Πληθ.
Ἐνιστάς.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ εἶμαι} \\ \beta'. \text{ εἶσαι} \\ \gamma'. \text{ εἶναι, ἢ ἔστω} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{εἶμεθα} \\ \text{εἴσθε} \\ \text{εἶναι, ἢ εἰσὶ *} \end{array} \right.$
Παράτα- τικός.	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha'. \text{ ἤμην, ἢ ἤμουν} \\ \beta'. \text{ ἦσο, ἢ ἦσουν} \\ \gamma'. \text{ ἦτο, ἢ ἦτον, ἢ ἦν} \end{array} \right.$	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἤμεθα} \\ \text{ἦσασθε, ἢ ἦσθην} \\ \text{ἦσαν} \end{array} \right.$

* Τὸ ἔστω καὶ εἰσὶ μόνον εἰς τὸν τῆς Ὀριστικῆς Ἐνιστάς εἶναι εἴητε εἰς χρῆσιν, ὅχι ὅπως εἰς τοὺς ἐκ τούτου συνθέντους χρόνους.

Ἀόριστος.	{ α'. ἱστάθην, ἰστάθηκα, κτλ.	ἀπὸ τοῦ ἵσταμαι ῥήμα.
Ἑπηρεσυντ.	{ α'. εἶχον ἢ -χα σταθῆν, κτλ.	
M., π. σ.	{ α'. θίλω εἶσθαι, κτλ.	ἐνίοτε ἵσσομαι, κτλ.
M., δ. σ.	{ α'. θίλει εἶμαι, κτλ.	
M., τ. σ.	{ α'. θὶ νὰ ἢ θὰ ἤμαι, κτλ.	
Ἑ., π. σ.	{ α'. ἤθελον ἢ -λα εἶσθαι, κτλ.	
Ἑ., δ. σ.	{ α'. ἤθελιν ἤμαι, κτλ.	

Προστιακτική.

Πρόσ.	Ἑν.	Πληθ.
Ἑνιστώς.	{ α'. ἴσο β'. ἴστω, ἢ ἄς ἦναι,	{ ἴσσι, ἢ ἄς ἴσθι ἴστωσαν, ἢ ἄς ἦναι

Ἑποτιακτική.

Πρόσ.	Ἑν.	Πληθ.
Ἑνιστώς.	{ α'. νὰ ἤμαι β'. νὰ ἦται γ'. νὰ ἦναι	{ νὰ ἤμιθα νὰ ἦσθι νὰ ἦναι
Ἀόριστος.	{ α'. νὰ σταθῶ β'. νὰ σταθῆς γ'. νὰ σταθῇ	{ νὰ σταθῶμιν νὰ σταθῆτι νὰ σταθῶσι

Μετοχή.

Ἑνιστώς.	{ Ἀρσ. ὁ ὤν Θηλ. ἡ οὖσα Οὐδ. τὸ ὄν	Ἀόριστος.	{ Ἀρσ. ὁ σταθὺς Θηλ. ἡ σταθῦσα Οὐδ. τὸ σταθὺν
----------	--	-----------	---

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ ΕΊΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ Ἀνωμάτων Ῥημάτων.

Ἀνώμαλα Ῥήματα εἰσὶν ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν σχηματίζουνσιν ὅλους τοὺς Χρόνους κατὰ τοὺς προειρημένους τύπους, καὶ εἶναι τὰ ἀκόλουθα·

Ἐνε. Ἀμαρτάνω, Παρ. ἡμάρτανον, Ἀόρ. ἡμάρτησα, ἢ ἡμαρτον.

Ἐνε. Ἀναβαίνω, Παρ. ἀνέβαινον, Ἀόρ. ἀνέβην, ἢ ἀνέβηκα, Προστ. Ἀόρ. ἀναίβω, ἀναιβᾶτε, Ῥποτ. Ἀόρ. γὰ ἀναβῶ, ἀναβῆς, ἀναβῆ, ἀναβῶμεν, ἀναβῆτε, ἀναβῶσιν. (Ὁμοίως σχηματίζεται τὸ καταβαίνω.)

Ἐνε. Ἀναιρῶ, Παρ. ἀναιροῦσα, Ἀόρ. ἀνήρρεσα, Παθ. Ἀόρ. ἀνῆρέθην, Παθ. Μετ. ἀνηρημένος.

Ἐνε. Ἀνασταίνω, Παρ. ἀνέσταινον, Ἀόρ. ἀνέστησα, Παθ. Ἀόρ. ἀνεστήθην, Παθ. Μετ. ἀναστημένος.

Ἐνε. Ἀποθνήσκω, Παρ. ὀπέθνησκον, Ἀόρ. ἀπέθανον, ἢ -να, Παθ. Μετ. ἀποθαμμένος.

- Ἐνε. Ἀρείσκω, Παρ. ἤρεσκον, Ἀόρ. ἤρεσα, Παθ. Μετ. ἀρεσμέ-
ρος, (καὶ Ἀπρόσωπον ἀρεσκεῖ.)
- Ἐνε. Αὐξάνω, Παρ. ἠύξανον, Ἀόρ. ἠύξησα, Παθ. Ἀόρ. ἠύξή-
θην, Παθ. Μετ. αὐξημένος.
- Ἐνε. Ἀφίνω, Παρ. ἄφινον, Ἀόρ. ἄφησα, ἢ ἀφῆκα, Προστ.
Ἀόρ. ἄφησον, ἀφήσατε, Ὑποτ. νὰ ἀφήσω, ἢ νὰ ἀφήκω,
Παθ. Ἀόρ. ἀφέθην, Παθ. Μετ. ἀφημένος.
- Ἐνε. Βάζω, ἢ βάνω, Παρ. ἔδαζον, ἢ ἔδανον, Ἀόρ. ἔβαλα,
Προστ. βάλε, βάλετε, ἢ βάλτε, Παθ. Ἀόρ. ἐβάλθην,
ἢ ἐβλήθην, Παθ. Μετ. βαλμένος.
- Ἐνε. Βαρύνομαι, Παρ. ἐβαρυνόμην, Ἀόρ. ἐβαρέθην, Παθ.
Μετ. βεδαρυνμένος.
- Ἐνε. Βλέπω, Παρ. ἔδλεπον, Ἀόρ. εἶδον, Προστ. ἰδὲ, ἰδέτε,
Ὑποτ. νὰ ἰδῶ, ἰδῆς, ἰδῆ.
- Ἐνε. Βρέχω, Παρ. ἔδρεχον, Ἀόρ. ἔβρεξα, Παθ. Ἀόρ. ἐβράχην,
Παθ. Μετ. βρεγμένος.
- Ἐνε. Βυζάνω, Παρ. ἐβύζανον, Ἀόρ. ἐβύζασα, ἢ ἐβύξαξα.
- Ἐνε. Ιδέρνω, Παρ. ἔγδερνον, Ἀόρ. ἔγδηρα, Παθ. Ἀόρ. ἐγδάρ-
θην, Παθ. Μετ. γδαρμένος, (ἀπὸ τοῦ ἐκδέρω.)
- Ἐνε. Γίνομαι, ἢ γίγνομαι, Παρ. ἐγινόμην, Ἀόρ. ἔγινα, ἢ ἐγένη-
κα, ἢ ἐγενόμην, Προστ. Ἐνε. γίνου, γίνεσθε, Ἀόρ. γένου,
Ὑποτ. Ἀόρ. νὰ γείνω, ἢ γένω, Παθ. Μετ. γιγνόμενος, ἢ
γινόμενος.
- Ἐνε. Δαγκάνω, Παρ. ἐδάγκανον, Ἀόρ. ἐδάγκασα, Παθ. Μετ.
δαγκασμένος.
- Ἐνε. Δίνω, Παρ. ἔδενον, Ἀόρ. ἔδεσα, Παθ. Μετ. δεμένος.
- Ἐνε. Δίδω, Παρ. ἔδιδον, Ἀόρ. ἔδωκα, ἢ ἔδωσα, Προστ. δός,
δότε, ἢ δῶσε, δώσατε, Ὑποτ. Ἀόρ. νὰ δώσω, ἢ νὰ
δώκω, Παθ. Ἀόρ. ἐδόθην, Παθ. Μετ. δοσμένος.

- Ἐνε. Ἐμβαίνω, Παρ. ἔμβαινον, Ἀόρ. ἐμβῆκα, Προστ. Ἀόρ. ἔμβα, ἐμβᾶτε, Ῥποτ. Ἀόρ. νὰ ἐμβῶ, ἐμβῆς, ἐμβῆ, ἐμβῶμεν, ἐμβῆτε, ἐμβῶσι, Παθ. Μετ. ἐμβασμένος.
- Ἐνε. Ἐμπυρῶ, Παρ. ἡμπόρουν, Ἀόρ. ἡμπόρεσα.
- Ἐνε. Ἐνδύνω, Παρ. ἔνδυνον, Ἀόρ. ἔνδυσα, Παθ. Ἀόρ. ἐνδύθην, Παθ. Μετ. ἐνδυμένος, (ὁμοίως τὸ ἐκδύνω.)
- Ἐνε. Ἐντρέπομαι, Παρ. ἐντρεπόμεν, Ἀόρ. ἐντράπη, Προστ. Ἀόρ. ἐντράπου, Ῥποτ. νὰ ἐντραπῶ.
- Ἐνε. Ἐξεύρω, Παρ. ἤξευρον, Ἀόρ. ἔμαθον (ἀπὸ τοῦ μανθάνω.
- Ἐνε. Ἐρχομαι, Παρ. ἤρχόμεν, Ἀόρ. ἤλθον, Προστ. Ἀόρ. ἔλθε, ἦ ἔλα, ἔλθετε, ἦ ἔλατε, Ῥποτ. νὰ ἔλθω.
- Ἐνε. Εὐγάζω, Παρ. εὐγάζον, Ἀόρ. εὐγάλα, Προστ. εὐγάλε, Παθ. Ἀόρ. εὐγάλθην, Παθ. Μετ. εὐγαλμένος.
- Ἐνε. Εὐγαίνω, Παρ. εὐγαινον, Ἀόρ. εὐγῆκα, Προστ. Ἀόρ. εὐγα, εὐγαῖτε.
- Ἐνε. Εὐρίσκω, Παρ. ηὔρισκον, Ἀόρ. ηὔρον, ἦ εὐρήκα, Προστ. εὔρε, εὐρέτε, Ῥποτ. νὰ εὔρω, εὔρης, εὔρη, εὔρωμεν, εὔρητε, εὔρωσι, Παθ. Ἀόρ. εὔρέθην, Παθ. Μετ. εὔρεμένος.
- Ἐνε. Ἐχω, Παρ. εἶχον, Ἀόρ. ἔσχον, Μέλ. θέλω ἔχει.
- Ἐνε. Ζῶ, ζῆς, ζῆ, ζῶμεν, ζῆτε, ζῶσι, Παρ. ἔζων, ἔζης, ἔζη, ἔξουσάμεν, ἔξούσατε, ἔξουσάν, ἦ ἔζων, Ἀόρ. ἔζησα, Προστ. ζῆσε, ζῆτε, Ῥποτ. Ἐνε. νὰ ζῶ, ζῆς, ζῆ, Ἀόρ. νὰ ζήσω.
- Ἐνε. Θέλω, Παρ. ἡθέλον, Ἀόρ. ἡθέλησα.
- Ἐνε. Θέτω, Παρ. ἔθετον, Ἀόρ. ἔθεσα, Παθ. Ἀόρ. ἐτέθην, Παθ. Μετ. θεμένος.
- Ἐνε. Κάθηναι, Παρ. ἐκαθήμεν, Ἀόρ. ἐκάθησα, Προστ. Ἐνε. κάθου, Ἀόρ. κάθησε, Μετ. Ἐνε. καθήμενος, (τὸ δὲ καθίζω, ἐκάθισα, καθισμένος εἶναι ὁμαλόν.)

- Ἐνε. Καίω, Παρ. ἔκαιον, Ἀόρ. ἔκαυσα, Προστ. καῦσε, (ὁ Ἐνεστὼς καὶ Παρατατικὸς ἔχουσιν ὁμοίως τὴν σημασίαν Παθητικὴν) · Παθ. Ἀόρ. ἔκην, Προστ. Ἐνε. καίου, Ἀόρ. καύσον, κανθήτε, Ἐποτ. γὰ καὼ, Παθ. Μετ. κανυμένος, ἢ κανυμένος.
- Ἐνε. Καλῶ, Παρ. ἐκάλουν, Ἀόρ. ἐκάλεσα, Παθ. Ἀόρ. ἐκαλέσθην, Παθ. Μετ. καλεσμένος.
- Ἐνε. Κάμνω, Παρ. ἔκαμνον, Ἀόρ. ἔκαμα, Προστ. κάμε, Παθ. Μετ. καμωμένος.
- Ἐνε. Καταλαμβάνω, Παρ. κατελάμβανον, Ἀόρ. ἐκατάλαβā.
- Ἐνε. Κερδαίνω, ἢ κερδίζω, Παρ. ἐκέρδαινον, ἢ ἐκέρδιζον, Ἀόρ. ἐκέρδισα, ἢ ἐκέρδιξα, Παθ. Μετ. κερδεμένος, ἢ κερδισμένος.
- Ἐνε. Κερνῶ, Παρ. ἐκερνούσα, Ἀόρ. ἐκέρασα, Παθ. Ἀόρ. ἐκεράσθην, Παθ. Μετ. κερασμένος.
- Ἐνε. Κλαίω, Παρ. ἔκλαιον, Ἀόρ. ἔκλαυσα, Παθ. Μετ. κλαυμένος.
- Ἐνε. Κόπτω, Παρ. ἔκοπτον, Ἀόρ. ἔκοψα, Παθ. Ἀόρ. ἐκόπην, Προστ. Ἀόρ. κόψου, κοπήτε, Παθ. Μετ. κομμένος.
- Ἐνε. Λαμβάνω, Παρ. ἐλάμβανον, Ἀόρ. ἔλαβον, Προστ. λάβε.
- Ἐνε. Λανθάνομαι, Παρ. ἐλανθανόμην, Ἀόρ. ἐλανθάσθην, Ἐποτ. γὰ λανθασθῶ, Παθ. Μετ. λανθασμένος.
- Ἐνε. Λαχαίνω, Παρ. ἐλάχαινον, Ἀόρ. ἔλαχον.
- Ἐνε. Λέγω, Παρ. ἔλεγον, Ἀόρ. εἶπον, Προστ. εἰπὲ, Ἐποτ. γὰ εἰπῶ, Παθ. Μετ. ὁ λεγόμενος, ἢ λεγμένος, ἢ λεγόμενος.
- Ἐνε. Μαζώνω, Παρ. ἐμάζονον, Ἀόρ. ἐμάζωξα, Παθ. Μετ. μαζωμένος.
- Ἐνε. Μανθάνω, Παρ. ἐμάνθανον, Ἀόρ. ἔμαθον, Προστ. μάθε, Παθ. Μετ. μαθημένος.

Ἔνε. Νοιώθω, Παρ. ἐνοίωθα, Ἀόρ. ἐνοίωσα, (ταὐτὸν τοῦ ἐννοῶ.)

Ἔνε. Ξερνῶ, Παρ. ἐξερνούσα, Ἀόρ. ἐξέρασα.

Ἔνε. Ξύω, ἢ ξύνω, Παρ. ἔξυον, ἢ ἔξυνον, Ἀόρ. ἔξυσα.

Ἔνε. Πάσχω, Παρ. ἔπασχον, Ἀόρ. ἔπαθον.

Ἔνε. Πέρνω, Παρ. ἔπερνον, Ἀόρ. ἐπῆρα, Προστ. πάρε, πάρετε, ἢ πάρτε, Παθ. Ἀόρ. ἐπάρθην, Ἑποτ. νὰ παρθῶ, Παθ. Μετ. παρμένος.

Ἔνε. Περνῶ, ἢ ἀπερνῶ, Παρ. ἀπερνούσα, Ἀόρ. ἀπέρασα, Παθ. Μετ. περασμένος, ἢ ἀπερασμένος.

Ἔνε. Πετῶ, Παρ. ἐπετοῦσα, Ἀόρ. ἐπέταξα, Παθ. πετῶμαι, Ἀόρ. ἐπετάχθην, Παθ. Μετ. πεταγμένος.

Ἔνε. Πηγαίνω, ἢ ὑπάγω, Παρ. ἐπήγαινον, Ἀόρ. ἐπῆγα, Ἑπερσ. εἶχον ὑπάγει, Προστ. ὕπαγε, Μετ. πηγαίνων.

Ἔνε. Πίνω, Παρ. ἔπινον, Ἀόρ. ἔπιον, Προστ. πῖε, πῖετε, Ἑποτ. νὰ πιῶ, Ἑπερσ. εἶχον πιεῖ, Παθ. Ἀόρ. ἐπιώθην, Προστ. πιώσου, πιωθῆτε, Παθ. Μετ. πιωμένος.

Ἔνε. Πίπτω, Παρ. ἔπιπτον, Ἀόρ. ἔπεσα, Παθ. Μετ. πεσμένος.

Ἔνε. Πλέω, Παρ. ἔπλεον, Ἀόρ. ἔπλευσα.

Ἔνε. Πνίγω, Παρ. ἔπνιγον, Ἀόρ. ἐπνίξα, Παθ. Ἀόρ. ἐπνίγην, Προστ. πνιγοῦ, ἢ πνίζου, πνιγῆτε, Παθ. Μετ. πνιγμένος.

Ἔνε. Πρήσκομαι, Παρ. ἐπρησκόμην, Ἀόρ. ἐπρήσθην, Παθ. Μετ. προσημένος.

Ἔνε. Ρέω, Παρ. ἔρρεον, Ἀόρ. ἔρρευσα.

Ἔνε. Σβύω, Παρ. ἔσβυον, Ἀόρ. ἔσβυσα. Παθ. Μετ. σβυσμένος.

Ἔνε. Σηκώνω, Παρ. ἐσήκωνα, Ἀόρ. ἐσήκωσα, Παθ. Ἀόρ. ἐσηκώθην, Παθ. Μετ. σηκωμένος, Προστ. σηκώσου, σηκωθῆτε.

- Ἔνε. Στέκομαι, Παρ. ἐστεκόμην, Ἀόρ. ἐστάθην, Προστ. σιά-
σον, σταθῆτε, Ἦτοι. νὰ σταθῶ.
- Ἔνε. Στέλλω, Παρ. ἔστέλλον, Ἀόρ. ἔστειλα, Παθ. Ἀόρ. ἐστάλ-
θην, Παθ. Μετ. σταλμένος.
- Ἔνε. Στήνω, Παρ. ἔστηνον, Ἀόρ. ἔστησα, Παθ. ἐστήθην, Ἦτοι.
νὰ στηθῶ, Παθ. Μετ. στημένος.
- Ἔνε. Συμβαίνει, Παρ. συνέβαινε, Ἀόρ. συνέβη, Μετ. τὸ συμβε-
δηκὸς, τὰ συμβεδηκότα.
- Ἔνε. Τρέφω, Παρ. ἔτρεφον, Ἀόρ. ἔθρεψα, Μέλ. θέλω θρέψει,
Παθ. Ἀόρ. ἐτράφην, ἢ ἐθρέφθην, Παθ. Μετ. θραμμέ-
νος.
- Ἔνε. Τρέχω, Παρ. ἔτρεχον, Ἀόρ. ἔτρεξα, ἢ ἔδραμον, Προστ.
Ἔνε. τρέχε, τρέχετε, Ἀόρ. τρέξε, τρέξετε.
- Ἔνε. Τρώγω, Παρ. ἔτρωγον, Ἀόρ. ἔφαγα, Προστ. φάγε, φάγετε,
Ἦτοι. νὰ φάγω, Παθ. Ἀόρ. ἐφαγώθην, Παθ. Μετ. φα-
γωμένος.
- Ἔνε. Τυχάνω, ἢ τυχαίνω, Παρ. ἐτύγγανον, ἢ ἐτύχαινον, Ἀόρ.
ἔτυχον.
- Ἔνε. Ὑπὸσχομαι, Παρ. ὑπεσχόμην, Ἀόρ. ὑπεσχέθην, Προστ.
Ἔνε. ὑπόσχου, ὑπόσχεσθε, Ἀόρ. ὑποσχέσου, ὑποσχεθῆτε,
Παθ. Μετ. ὑποσχεμένος.
- Ἔνε. Φαίνομαι, Παρ. ἐφαινόμην, Ἀόρ. ἐφάνην, Προστ. Ἔνε.
φαίνου, φαίνεσθε, Ἀόρ. φανοῦ, φανῆτε.
- Ἔνε. Φεύγω, Παρ. ἔφευγον, Ἀόρ. ἔφυγον, Προστ. Ἔνε. φεῦγε,
Ἀόρ. φύγε, φύγετε.
- Ἔνε. Φθάνω, Παρ. ἔφθανον, Ἀόρ. ἔφθασα, Παθ. Μέτ.
φθασμένος.
- Ἔνε. Χαίρομαι, Παρ. ἐχαιρόμην, Ἀόρ. ἐχάρην, Προστ. Ἔνε.
χαίρου, χαίρεσθε, Ἀόρ. χαροῦ, χαρῆτε. Ἦτοι. νὰ χαρῶ,
χαρῆς, χαρῇ, Μετ. χαρούμενος.

Ἐνε. Χορταίνω, Παρ. ἐχόρταινον, Ἀόρ. ἐχόρτασα, Παθ. Μετ. χορτασμένος.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Εἴκοστόν Τέταρτον.

Περὶ Ἀπροσώπων Ῥημάτων.

Ῥήματα ὀνομαζόμενα Ἀπρόσωπα, ὁρ-
θότερον δὲ Ἑλληστικὰ κατὰ πρό-
σωπον, εἰσὶν ἑκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς
χρῆσιν μόνον εἰς τὸ Ἐνικὸν Τρίτον Πρόσω-
πον, καὶ δὲν ἔχουσιν Ὀνομαστικὴν, ἀποδιδο-
μένην εἰς αὐτά· οἷον,

Ἐνεστώς.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{Πρέπει} \\ \text{Χιωνίζει} \\ \text{Βροντᾷ} \\ \text{Βρέχει} \end{array} \right.$	Παρατα- τός.	$\left\{ \begin{array}{l} \text{ἔπρεπε} \\ \text{ἐχιώνιζε} \\ \text{ἐβρόντα} \\ \text{ἐβρεχε} \end{array} \right.$
----------	---	-----------------	--

Τὰ περισσότερα δύνανται νὰ μεταχειρισθῶ-
σιν εἰς ὅλας τὰς Ἐγκλίσεις καὶ τοὺς Χρόνους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Εἴκοστόν Πέμπτον.

Περὶ Προθέσεως.

Α'. Ἡ Πρόθεσις εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὅποῖον
ἐνώνει τὰς λέξεις μαζῇ, καὶ φανερώνει τὴν
ὁποίαν ἔχουσι μεταξύ των σχέσιν.

Β΄. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἱ Προθέσεις βάζονται πρὸ τῶν Ὀνομάτων ἢ Ἀντωνυμιῶν, ὥς ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν, εἰς ἐκείνην.

Γ΄. Μεταχειρίζονται ὁμῶς συχνὰ καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν, τόσον τῶν Ῥημάτων, τῶν ὁποίων ἀλλάζουσι δι' ὅλου τὸ νοήμα, παρ. χάρ. δίδω, προδίδω, ὅσον καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου, καθὼς θήκη, προσθήκη.

Δ΄. Αἱ ἀκόλουθοι εἶναι αἱ κυριώτεραι τῶν Προθέσεων, μὲ ᾧ συντάσσονται πτώσεις, καὶ τὰς διαφόρους των εἰς τὴν σύνθεσιν σημασίας.

Ἀντί.

Φίλον ἀντὶ φίλου· ἀντικείμενος· ἀντίπροχθεις· ἀντικλεῖδι.

Ἀπό.

Ἔρχομαι ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν· κατάγεται ἀπὸ βασιλικὸν αἶμα· ποῖος ἀπὸ ἐσᾶς μὲ γυρεύει; ποτῆρι ἀπὸ μάλαγμα· ἐφονεύθη ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς· ἀπὸ τότε· ἀπὸ τῶρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς· ἀπὸ Χριστοῦ· ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἀπορρίπτω· ἀπάνθρωπος· ἀπέφαγον.

Διά.

Ἐπέρασεν διὰ τῆς πολιτείας· σᾶς τὸ
 στέλλω διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου· πήγαινε διὰ
 χάριν μου· διὰ ὄνομα Θεοῦ· ταξιδεύει
 διὰ τὰ σπουδάσῃ· σὲ ἐπαινῶ διὰ τὸ φέροι-
 μόν σου· ἐγγυῶμαι δι' αὐτόν· ἀνεχώρησα
 διὰ τὰ Παρίσια· διὰ ποῦ ἐτοιμάζεσαι;

Εἰς.

Ἐπάγω εἰς τὸ σχολεῖον· εἰς τὸν Θεόν
 σου δόσε με· πηγαίνω εἰς τοῦ φίλου μου,
 κατ' ἔλλειψιν τῆς λέξεως ὁσπότηον.

Κατά.

Ἐγραψε κατὰ σοῦ· κατὰ τὴν γνώμην
 σου· κάτασπρος.

Μέ.

Ἀναχωρῶ μὲ ἐσένα· γράφω μὲ τὸ
 κονδύλι.

Μετά.

Θέλει ἐπιστρέψει μετὰ μίαν ἐβδομάδα·
 μεταβαίνω.

Ξανά.

Ἀπὸ τοῦ ἐξανά, καὶ σημαίνει ἀναδιπλασιασμόν,
 λέγω, ξαναλέγω.

Παρά.

Παρὰ φύσιν· παρὰ τοὺς νόμους· δι-
 βλίον συνταχθὲν παρὰ τοῦ τάδε· ἐνίοτε εἶ-
 ναι σύνδεσμος ἰσότημος μὲ τὰ ἀλλὰ· δὲν τὸ ἤκουσα

ἀπὸ ἄλλον παρὰ ἀπὸ ἐσέ· καὶ ἄλλοτε ἐντονι-
κὸν μόριον· εἶναι παρὰ πολλὰ τρελός· παρα-
βαίνω· παραψημένος.

Περί.

Περὶ τὰς δέκα ὥρας· περί σου.

Πρό.

Πρὸ τριῶν μηνῶν· προφθάνω.

Πρός.

Πρὸς τὸ τάδε χωρίον· ἡ πατρίς σου
προσκαλεῖ.

ὑπέρ.

Θάνατος ὑπὲρ πατρίδος· ἔζησεν ὑπὲρ
τοῦς ὀγδοήκοντα χρόνους· σὲ ὑπερασπί-
ζεται· ὑπερβαίνει τὰ ὅρια.

Τὸ ἀνευ, πλὴν, ἄτερ, ἀρεξ, χωρὶς,
δίχα, ἐμποροῦσι νὰ θεωρηθῶσιν ὡς Προθέσεις,
ὁσάκις συντάσσονται μέ τινα πτῶσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕἶΚΟΣΤΟΝ ἙΚΤΟΝ.

Περὶ Ἐπιρρήματος.

Α'. Τὸ ἐπίρρημα εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὅποῖον
ἐνώνεται ἢ μὲ Ῥῆμα, ἢ μὲ Ἐπίθετον, ἢ μὲ

ἄλλο Ἐπιρῥήμα, διὰ τὴν ἐκφράσιν καμμίαν ποιότητα ἢ περίστασιν αὐτῶν, ὥς αὐτὸς διαβάξει ὀρθῶς.

Β΄. Κάποια Ἐπιρῥήματα ἔχουσι βαθμοὺς συγκρίσεως, καθὼς τὰ Ἐπίθετα · ὥς,

Θετ.	Συγκρ.	Ἵπερθ.
Συχνά	Συχνότερα	Συχνότατα.
Σοφῶς	Σοφωτέρως	Σοφωτάτως.

Γ΄. Τὰ Ἐπιρῥήματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν · ἐκ τούτων ὅμως τὰ ἀκόλουθα εἶναι τὰ κυριώτερα.

Ποσότητος. Μίαν φοράν, ἅπαξ, δὶς, τρίς, τετράκις, πολλάκις, ὀλίγάκις.

Τάξεως. Πρῶτον, δεύτερον, τρίτον.

Ποιότητος, Φρονίμως, δικαίως, καλῶς.

Ἀμφιβολίας. Ἰσως, δυνατῶς.

Ἀθροίσεως. Ὁμοῦ, μαζή, ἀντάμα.

Ἐπιφωνήσεως. Ἀλλοίμονον, εὐγε, φεῦ, ἰδοὺ, ἄμποτε, ὦ, ἤ, ἄχ.

Καταφάσεως. Ναὶ, ναίσκε, μάλιστα.

Ἀρνήσεως. Παντελῶς, παντίπασιν, ὅχι, οὐχί, δέν, μή · τὸ δὲν συντροφεύει πάντοτε ἐν Ῥῆμα εἰς τὴν Ὁρι-

στικὴν Ἐγκλισιν, τὸ ὄχι, οὐχί ἔιναι μόνα, καὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν μὴ συντάσσεται μὲ τὴν Ἑποτακτικὴν.

Ἑρωτήσεως. Πόθεν, ποῦ, πῶς, διατί.

Συγκρίσεως. Πλέον, χειρότερα.

Ἐξηγήσεως. Δηλαδή, δηλονότι, οἷον, τουτέστι, ὥς, ὡσάν, ἥγουν, καθώς.

Ὁμοιώσεως. Οὔτως, ἔτσι, ὁμοίως, παρομοίως.

Χρόνου. Τώρα, σήμερον, προτιήτερα, πρὶν, ἐχθές, εὐθὺς, αὔριον, συχνῶς, ὅταν, ἕως ὅτου, ἤδη, ἐνταῦτῳ, ἔπειτα, πάντοτε, τότε.

Ὁμώσεως. Μά.

Τόπου. Ἐδῶ, ἐκεῖ, ὅπου, ἐμπρὸς, πέραν, τριγύρω, πλησίον, ἄνω, κάτω, ἐγγύς, κοντὰ, μακριὰν, ἐπέκεινα, μέσα, ἀντικρύς.

Δ'. Πολλὰ Ἐπιρρήματα, ὥς πολὺ, καλὰ, συχνὰ, πρῶτα, εὐκόλα, δύσκολα, συνθέτονται μὲ τὰ ῥήματα· παρ. χάρ. μὴ πολυλογᾶς, δὲν τὸν καλογνωρίζω, δὲν τὸν συχνοβλέπω, ὅταν τὸν πρωτοεἶδα, αὐτὸ τὸ κιβώτιον εὐκολοανοίγει, δυσκολοανοίγει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ἙΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ Συνδέσμων.

Α'. Ὁ Σύνδεσμος εἶναι μέρος λόγου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει μερικῶς διὰ νὰ συνδέῃ τὰς φράσεις, εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ δύο ἢ περισσοτέρας νὰ κατασταίνηται μία· συ-
χνάκις δὲ συνδέει μόνον λέξεις.

Β'. Τὰ εἶδη τῶν Συνδέσμων εἶναι κυρίως δύο, Συμπλεκτικοὶ, καὶ Διαζευκτικοί. Οἱ μὲν Συμπλεκτικοὶ ἐνώνουν τὰς φράσεις, ἀναφέροντες καμμίαν πρόσθεσιν, ὑπόθεσιν, αἰτίαν, κτλ. ὡς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του. Οἱ Διαζευκτικοὶ ὅχι μόνον ἐνώνουν τὰς φράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρουν ἐναντίωσιν νοήματος· ὡς αὐτοὶ ἦλθαν, ἀλλ' ἀνεχώρησαν.

Γ'. Οἱ ἀκόλουθοι εἶναι οἱ κυριώτεροι τῶν Συνδέσμων.

Συμπλεκτικοί. Καὶ, μὲν, δέ, ἀκόμη, διότι, ἐπειδὴ,
ἄν, ἐάν, ἀνίσως, ὅτι, λοιπὸν, ὅθεν.

Διαζευκτικοί. Ἀλλὰ, ἢ, μήπως, μήτε, ἀλλ' οὔτε,
ἀγκαλὰ, παρὰ, ὅμως, πλὴν, μ' ὅλον ὅτι,
μ' ὅλον ὅπου, μ' ὅλον τοῦτο, καὶ, τοῦλάχιστον, τάχα, ὥστε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ,

ΠΡΟΣ ἈΣΚΗΣΙΝ ΤΩΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΣΠΟΤ-
ΔΑΖΟΝΤΩΝ ΔΙΔΑΚΤΟΝ.

Ἰκνυπετέες πρὸς τὴν Εὐρώπην Βλέμμα, πρὸ τοῦ
ματαξὺ Ῥωσσίας καὶ Τυρκίδος Πολέμου.

Ἄλλ' οὐ γὰρ ἂν τὰ θῖα, κρυπτόντων θῖων,
Μάθοις θῖν, οὐδ' εἰ πάντ' ἐπιζήλοισι σκοπῶν.

Σοφ. Ἀνάλ.

Ἡ τῶν Χαλδαίων Θεοσοφία παρασταίνουσα τὸ πάλαι τὸν
κόσμον ὡς παραδεδομένον εἰς τὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ
Δαίμονος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς εὐεργετικῆς καὶ κακοποιούσης
Ἀρχῆς, αἰώνιον πόλεμον, ὑπέκρυπτε βαθυτάτην ἔννοιαν, ἣτις
προσαπτομένη εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, εἶναι προσέτι, πιθανὸν
δὲ νὰ ὑπάρξῃ διὰ πάντοτε, μιᾶς τελείας καὶ σαφεσιτάτης ἀλη-
θείας· μὲν ὅλον ὅτι κατὰ τὸ παρὸν, τὰ πνεύματα συντείνουσι
ἐν γένει, τοιλάχιστον εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν,
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας περισσότερον, πρὸς τὴν ἡθικὴν καὶ δια-
νοητικὴν τελειοποίησιν, ὃ Ἀριμάνης ποτὲ μὲν νικημένος, καὶ
ἄλλοτε θριαμβεύων, ὡς μόνην τῆς ὑπάρξεώς του ἐγγύησιν, τὴν
φυσικὴν ἐπιμελῶς μεταχειρίζεται δύναμιν, διὰ νὰ στερεώσῃ

τὰς κατακτήσεις του· ἄρά γε θέλει ἔχει πολὺν καιρὸν τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ τὰς καρπῶται; ἔλπιστέον τοῦναντίον! ἔσον μὲ ὅλον τοῦτο ἐπίπονος καὶ ἂν ᾔῃαι ἡ τοιαύτη ὁμολογία, δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ κρύψῃ ὅτι ἡ πλάστιγξ τῶρα ῥέπει ἀπὸ τὸ μέρος του.

Περὶ τῶν ὅπου τὰ πλέον εὐθὲα κινεῦνται συμφέροντά μας τόπων ἐνασχολούμενοι σήμερον, θέλομεν τὰς πολιτικὰς διαιρέσεις κοινωνίας εἰς δύο μεγάλας στάσεις ἀντιπαρεταγμένας ἀλλήλαις, τὴν μίαν μὲν περιέχουσαν τὰς Διοικήσεις (ὀλίγων τινων ἐξαιρουμένων), τὴν Ἀριστοκρατίαν, καὶ τὸ Ἱερατικόν, τὴν δ' ἄλλην τὸ Σκεπτόμενον, τὸ Φωτισμένον, τὸ Ἐντεχνον μέρος ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἡ τελευταία τάξις αὕτη, τὴν ἀρχὴν μιᾶς ἀθανάτου φέρουσα ἐν ἑαυτῇ εὐρωστίας, κατὰ τὰς θέσεις καὶ περιστάσεις, σιωπηλὸν ἢ θορυβώδη διίσχυρῆται πρὸς τοὺς Ἀντιστάτας τῆς ἀγῶνα, πλὴν καρτερικῶς ὀξύν, καὶ οὗ τινος τὸ ἀδιάλλακτον νὰ παύσῃ μῦσος δὲν δύναται τοῦ νὰ αὐξάνῃ, ἕως ὅτου ἐν ἀπὸ τὰ δύο ἀντιπολέμια μέρη τοῦλάχιστον προσωρινῶς εἰς φυγὴν νὰ τραπῇ· αἱ λέξεις Λογικόν, Ἀλήθεια, Δικαιοσύνη ἰδοὺ τὸ σύνθημά της, ἐν ᾧ τὰ ὅπλα τῆς πρώτης εἶναι ἡ Ἀπάτη καὶ ἡ Βία. Πλὴν πολλὰ δύσκολον, σχεδὸν ἀδύνατον εἶναι, τὸ νὰ ἀπατήσῃ τις χρονιαίως, καὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τὸν αἰῶνά μας ὅπλα φαίνονται μᾶλλον ὥς σημεῖα ἀδυναμίας, παρὰ ὥς μέσα τοῦ ἐπιτυχάνειν τοῦ σκοποῦ. Ἀναγκαῖον λοιπὸν τὸ νὰ προσδράμῃ τις εἰς τὴν ὑλικὴν δύναμιν, καὶ εἰς πολλὰς Ἐπικρατείας οἱ ἄνθρωποι κάμνουσι χρῆσιν αὐτῆς· πλὴν τὰ τοιαῦτα μέσα εἶναι κινδυνώδη, ἐπειδὴ εἶναι καὶ τὰ τελευταῖα, τὰ ἐπόμενά των ὄντα ἀμφίβολα, φέρουσι πολλάκις ἀπόφασιν, ἥτις εὐνοϊκὴ ἢ τοῦναντίον ἐμπορεῖ νὰ μένῃ διὰ πολὺν καιρὸν ἀμετάβλητος, καὶ διὰ τοῦτο βλέπει τις τὰς περισσοτέρας τῶν Διοικήσεων φοβουμένας νὰ

τὰ μεταχειρισθῶσι· περιορίζονται μόνον εἰς τὸ νὰ ἀπατήσω-
 σι τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, καὶ στοχάζονται ὅτι φθάνουσιν εἰς
 τὸν κολοῶνα τῆς ἐπιτηδειότητός των, ὅταν ἐμπορῶσι νὰ πα-
 ραστρέψωσιν ἢ νὰ κολοβώσωσιν ἐλευθέρας πολιτείας, νὰ ἀπο-
 καταστήσωσιν ἐταιρίας, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ πολλὴν καιρὸν ἐξέπεσαν
 εἰς τὸ φρόνημα τοῦ κόσμου, νὰ μισθώσωσι πρὸς τόσον τὴν
 σελίδα σοφιστῶν ἀναισχύντων καὶ χωρὶς προτέρημα, νὰ
 ἀναρρίπιδωσι διὰ μηχανημάτων καὶ θεωροδοκιῶν διχονοίας
 καὶ ταραχὰς εἰς τοὺς τόπους ὅπου ἡ Ἐλευθερία ἀρχίζει νὰ
 ὑποφαίνεται, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ζητοῦσιν ἐπιμόνως τὸ ἐπιστή-
 ριγμὰ των εἰς τὰ εὐτελέστερα μέρη τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας·
 κακόμειοι ἀνθρώποι, οἵτινες φαντάζονται ὅτι κατασκοπεύοντες
 διοικοῦσιν, ὅτι ὄντες δύσπιστοι, πλυπράγμονες, καὶ ὑποπτοι,
 εἶναι ὀξύνοες, πρακτικοὶ, καὶ προβλεπτικοὶ, καὶ οἱ ὅποιοι διὰ
 νὰ σμικρύνωσι τὸ κοινὸν κατ' αὐτῶν μῖσος, γίνονται πλέον
 οὐτιδανοὶ καὶ πλέον ἀξιοκαταφρόνητοι!

Πλὴν μ' ὅλην τὴν ἀνισότητα τῶν ἀληθινῶν ἑδυνάμεων εἰς
 αὐτὴν τὴν ἐκτεταμένην σύγκρουσιν, ἡ ἀντελευθέρα στάσις, μ'
 ὅλον ὅτι ἐλαττοῦται πάνυ κατὰ τὸ ἡθικόν, τὰ φῶτα, τὸν ἀριθ-
 μόν, καὶ τὰ πλούτη, πολὺ ἐπροχώρησεν ἀπὸ τινος καιροῦ, καὶ
 εἰς τί ἄλλο ἀποδοτέον τὰς προόδους της, ἂν ὅχι πρὸ πάντων
 εἰς τὴν ἀποτυχίαν κινήματων ῥιψοκινδυνευθέντων ὑπὸ τῶν
 ἐναντίων. Ἐπιχειρήσεις γενναῖαι, πλὴν κακολογαριασμέναι καὶ
 κακοδασταγμέναι προσέκρουσαν ἀλληλοδιαδόχως· τοιαῦτα
 ὀλέθρια ἀποβάντα κατέστησαν εἰς μέγα κίνδυνον τὰ τῆς Ἐλευ-
 θερίας· οἱ ἀνθρώποι οἵτινες κρίνουσι κατὰ τὰ συμβαίνοντα,
 αὐτόπται καὶ μάρτυρες τόσων ἀτυχημάτων, ἐσυμπέρανον ὅτι
 ὁ θρίαμβος ἦτον ἀδύνατος, καὶ ἄλλοι πλέον πυρκατηρητικοὶ,
 καὶ σκεπτικοὶ, ἀποδίδοντες αὐτὰ εἰς τὴν σύγκρουσιν τῶν προ-

σωπικῶν συμφερόντων, εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς ἁρμονίας, εἰς τὰ ὑπερβολικὰ πάθη τῶν φατριῶν, ἀπήλπισαν ἕναν ἀγῶνα οὗ τινος ἢ ὑπεράσπισις ἀπῆτει τόσῃν ἀρετῇ, σταθερότητα, καὶ ἀφιλοκέρδειαν, εἰς αἰῶνα ὅπου τὰ κοινὰ ἦθῃ εἶναι τόσον διεφθαρμένα. Τέλος πάντων, τὰ ἔθνη ἔπαυσαν νὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν των, καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι τόσον πεφωτισμένοι ὅσον καὶ τίμιοι, ἐκλαμβάνοντες διὰ φρόνησιν τὴν ἀθυμίαν, ὑποφέρουσιν εὐκόλως τὰς συμφορὰς, ὁμοιάζοντες μὲ τὸν ἀποκαμωμένον κολυμβητὴν, ὅστις μετρῶν μὲ τὰ ὄμματά του τὸ μῆκος τὸ ὁποῖον τὸν χωρίζει ἀπὸ τὴν ξηρὰν, ἀπελπίζεται καὶ ἀφίεται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ βάθος.

Δύσκολον ἦθ' εἰλεν ἦναι τὸ νὰ φυλαχθῇ τις, καὶ νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς αὐτὴν τὴν πλήρη πικρότητος ἀθυμίαν, ἄνευ σκέψεων τινων ἱκανῶν νὰ ἐνθαρρύνωσιν ἐκείνους, οὓς τὸ αἰσθημα τῶν παρόντων δεινῶν δὲν ἐμποδίζει τοῦ νὰ σκοπῶσιν εἰς ἃς τὸ μέλλον κρύπτει πιθανότηας. Μία περίστασις ἢ πλέον ἀξία διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ φόβον εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν εἶναι ἀναμφιδόλως ἡ ἀμοιβαία ὑπεράσπισις καὶ ὑποστήριξις τοῦ δεσποτισμοῦ, ὅστις ποτὲ μὲν φανερὰ, καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τὸ συνταγματικὸν προσωπεῖον, καταθλίβει ἢ καταβασανίζει ἐν μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης. Μία τοιαύτη σύστασις ἦθ' εἰλεν εἰσθαι ἀνυπόστατος, ἐὰν ἡδύνατο νὰ μένῃ διαρκὴς, πλὴν τὸ τοιοῦτον εἶναι τῶν ἀδυνάτων. Ἡμεῖς μὲν ὅλον τοῦτο δὲν εἴμεθα τῆς γνώμης ἐκείνων οἵτινες στοχάζονται ὅτι μία περίφημος συμμαχία συνετάφη διὰ παντὸς μὲ τὸν Ἀλέξανδρον· αἱ περιστάσεις μᾶς ἔδειξαν ὅτι τὰ ἰσχυρὰ αἵτια τὰ ὁποῖα τὴν ἐσχημάτισαν, μάχονται μὲ προβαίνουσαν δύναμιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεώς της· καὶ ἂν πολλάκις συμφέροντα ἰδιαιτέρα ἐφάνησαν πλησίον τοῦ νὰ διαλύσωσι τὴν φοβεράν, Ἰερὰν δὲ ταύτην καλουμένην συμμαχίαν, ὁ κοινὸς κίνδυνος ἤγνωσε πάν-

τοτε τὰ μέλη της, καθὼς ἐνώνει τοὺς πολίτας μιᾷς δημοκρατίας διηρημένης εἰς στάσεις καὶ φατρίας. Σήμερον αἱ διοικήσεις ἔχουσι φρίκην τοῦ πολέμου, καὶ ὁ φόβος ὅπου ἡ Ἐλευθερία ἐμπνέει εἰς τὸ περισσότερον μέρος αὐτῶν, ἐγέννησεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἡ θρησκεία καὶ ἡ φιλοσοφία ἐζήτησαν ματαίως τοσάκις νὰ προσεγήσωσι. Μ' ὅλον τοῦτο τὰ τῆς διχονοίας βλαστήματα προβαίνουνσι, πολλαπλασιάζονται ἐφθαλμοφανῶς, καὶ συμβησόμενα ἀδύνατα νὰ προβλεφθῶσι, καθὼς τοῦ νὰ ἐμποδισθῶσι, δύνανται νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν αὐξησίν των. Ὁ ἄωρος θάνατος ἐνὸς Ἀυτοκράτορος προήγαγεν εἰς τὰς Ἐπικρατείας του βρασμὸν ἐφήμερον, πλὴν τρομερὸν, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἐπόμενα πολὺν καιρὸν ἴσως ἀκόμη θέλουσιν ἀναδειχθῇ.

Ἐτερος Μονάρχης ἐκψύχει εἰς τὸ ἄλλον ἄκρον τῆς Εὐρώπης, καὶ παρενθὺς ἓνας Χάρτης σταλθεὶς ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Ἀμερικῆς, ἔρχεται νὰ διαδεχθῇ τὸ αὐτόγνωμον, νὰ ἀνασελῇ τὸ Ἐσκυριάλ, καὶ νὰ διαταράξῃ τὸν Κεραμεϊκόν.*

Ἐνας Βάρβαρος ὀνειροπολεῖ ὅτι τὰ πλήθη του θέλουσιν ἀποκατασταθῇ ἀνίκητα, ἅμα ὅπου βάλουν τὴν περικεφαλαίαν ἀντὶ τῆς κιδάρεως,† τὸ βαῦιοννοπήτιον‡ ἀντὶ τῆς κοπίδος,§ καὶ διὰ νὰ καταπίσῃ σφάζει χιλιάδας ἐξ αὐτῶν, αἱ δὲ πολίται ἔχουσι μὲ ἀνησυχίαν προσηλωμένα τὰ ὄμματά των εἰς αὐτὸν τὸν αἵματώδη νεωτερισμὸν, ὅστις εἰς ἄλλας περιστάσεις δὲν ἤθελε παρασχεῖ παρὰ μόνον ἐν θέαμα τῆς περιεργίας των.

Ἡ τριπλὴ τέλος πάντων συμμαχία ἀποφασίζει νὰ βάλῃ εἰς τάξιν τὰ τῆς Ἑλλάδος, ἡ Μεσόγειος γέμει διαφόρων στόλων, ἡ ναυμαχία δίδεται εἰς τὸ Ναβαρῖνον χωρὶς ἔτι νὰ κηρυχθῇ πόλεμος, καὶ διαπραγματεῖται ἀρχίζουσιν ἐκ νέου. Τποθετέον

* Tuileries. † Turban, (καζανί.) ‡ Bayonet. § Ataghan.

πρὸς τούτοις ὅτι οἱ Ἀσιανοὶ δείκνυνται ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ὑπερ-
τάτην Θέλησιν, ὅτι ἡ ἀντίστασις αὐτοῦ τοῦ δεισιδαίμονος καὶ
ἀμαθεστάτου λαοῦ, τίθησιν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν ἢ τὴν δύνα-
μιν τοῦ Δεσπότη, καὶ τέλος ὅτι τὰ Ῥωσσικὰ σιρατεύματα
προχωροῦσι κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὰ δ' Ἀγγλικά καὶ
Γαλλικά κατέχουσι τὴν Ἑλλάδα, ἰδοὺ τὸ μῆλον τοῦ Πάριδος
τὸ ὁποῖον θέλει διαρρήξει τὴν ἔνωσιν, ἣτις φαίνεται τόσον
φοβερά.

Ἀπὸ τοιοῦτον χάος, ἂν καὶ κάθε χαρτοφυλάκιον ἤθελεν
ῥῆναι ἐμπιστευμένον εἰς τὰς χεῖρας εὐφρεσιμάτων ἀνδρῶν, δύνα-
ται ὅμως νὰ προέλθῃ τι, τὸ ὁποῖον ὅλα τὰ Ἐπουργεῖα τῆς Εὐ-
ρώπης δὲν ἤθελον ἴσως ἐμπορέσει νὰ προλάβῃ, καὶ οὗ τινος
σχεδὸν ἀδύνατον ἤθελεν εἶσθαι τὸ νὰ ἐπαριθμῇ τις τὰ ἐπό-
μενα. Οἱ τῆς τοῦ κόσμου μοῖρας προϊστάμενοι πολιτικοὶ,
τοσοῦτον ἤλλαξαν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων, ὥστε τὴν σήμερον,
ἐξαιρουμένων δύο ἢ τριῶν Ἐπικρατειῶν σοφῶς καὶ καλῶς
διοικουμένων, τὰ ἔθνη ἐπιθυμοῦσι τὸν πόλεμον, οἱ δὲ βασιλεῖς
τὸν φοβοῦνται. Τὸ τοιοῦτον σύμπτωμα εἶναι τόσον ἀξιοπαρα-
τήρητον ὅσον καὶ ἐναργές, ἀνακαλύπτει φύσιν τινα εἰς τοὺς
ὑπηκόους, ἣτις φαίνεται νὰ τοῖς ἀναγγέλλῃ ὅτι ἐκ τοῦ μέσου
τῶν μεγίστων αὐτῶν κινημάτων, τὰ ὁποῖα τόσα ἤδη ὡς ἀπο-
φασισμένα θεωρούμενα πράγματα, εἰς ἀκριβεστέραν ἐπανά-
γουσιν ἔρευναν, μεγάλα δι' αὐτοὺς συμφέροκτα δύνανται νὰ
γεννηθῶσι, καὶ ὅτι ἔπειτ' ἀφ' ὅλα ὁποιαδήποτε καὶ ἂν συμβῇ
μεταβολή, πολλὰ ὀλίγον ἔχουσιν εἰς αὐτὴν νὰ χάσωσιν.

Ἰδοὺ τὸ διὰ τὸ ὁποῖον αἴτιον, μ' ὅλον ὅτι δεκατρεῖς ἡδη
χρόνους ἡ Εὐρώπη εὐρίσκεται εἰς εἰρήνην, ἣτις προσκαίρως
εἰς διεστῶτας μόνον τόπους αὐτοῦ τῆς Σφαῖρας τοῦ μέρους,
κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐταράχθη, κακοπάθειά τις καὶ ἀνη-

συχία ἐπικρατεῖ ἀδιαλείπτως, τὰς ὁποίας δύνανται μερικοὶ
 ὦ ἀρνηθῶσι, κανεῖς ὅμως δὲν ἀγνοεῖ.

Διοικηταὶ καὶ διοικούμενοι μὲ ἀλληλοδυσπιστίαν παρατη-
 ροῦνται, καὶ μὲ τὸ ἴδιον σχεδὸν οἱ διοικηταὶ φυλάττονται ἀνά-
 μεσό των ὄμμα· τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων στάσεως οὔσης
 βιαίας, ἐλπιστέον ὅτι ἐγγὺς εἶναι καὶ τὸ τέλος.

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΕΜΑΧΙΑ.

Παιά ν.

Ἐλλὰς ὠραία πλὴν καὶ φρικώδης,
 Ὁ στέφανός σου εἶν' αἵματώδης.
 Μὲ φόβον βλέπω χορὸν σφοδρὸν σου,
 Τὰ ὅπλ' εἰς χεῖρας πυρόφικόν σου.
 Πλήρης θελγήτρων εἰς τὸ θανεῖν σε,
 Ἄνδρες δὲν τρέχουν ἔς τὸ βοηθεῖν σε·
 Κ' ὁ κόσμος ὅλος μὲ θαυμασμόν του,
 Σ' ἀφίνει τώρα πρὸς ἐντροπὴν του·
 Πλὴν μή σοι μέλει, ὁ Θεὸς μέγας
 Θέλει σέ ἄξει πάντα εἰς νίκας.
 Θάνατον φέρων σταυρὸς ὑψοῦται,
 Καὶ εἰς τὸ αἶμα αὐτὸς βουτᾶται·
 Χορὸς Ἡρώων τῶν ἀθανάτων,
 Ἐλπίδα δίδει περὶ τῶν πάντων.

Τὰ τέκνα σ' ὅλα νὰ 'κδικηθῶσι,
 Παντοιοτρόπως ἐχθρὸν ζητοῦσι.
 Παρθένος μήτηρ Χριστοῦ Σωτήρος,
 Ἀσπίδα λάβε θεᾶς Παλλάδος,
 Βοήθει τῶρα τοὺς λατρευτάς σου,
 Κ' ἔμπνευσε φόβον εἰς τοὺς ὑβριστάς σου.

Κατὰ τὸ αἰκλ' ἴτος.

Τὰ Ῥόδα πρὸς τῇν Ἀδελφὴν των.

Σ τὸ γέμον ἀπ' ἀρώματα, εἰς τὸ τῶν ἀνθῶν Βασίλειον,
 Ἡμεῖς λαβόντα ὑπαρξιν, ἰδόντα καὶ τὸν Ἥλιον.
 Διὰ τροφὸν μας ἔχοντα, καλοκαιριοῦ τὸν Ζέφυρον,
 Οὐ τινος τὰ φιλήματα μᾶς δίδουν τὸ ἱπέραμπρον.
 Πρὸς σέ, ἀπὸ τὸν Ἑρωτα, χαιρετισμοὺς ἐκλέχθημεν,
 Ω ἀδελφὴ ἀγαπητὴ, τῶρα διὰ νὰ φέρωμεν.
 Τὰς κεφαλὰς μας κύταξε, π' ἀνασηκοῦνται, κίπτουσι,
 Κ' αὐτὰ τὰ τρυφερόφυλλα, ποῦ μ' ἄνθη τὰς κυκλῶντουσι.
 Καὶ τὰ βλαστάρια ἄκουσε, ποῦ εἶναι εἰς τοὺς πόδας μας,
 Κ' ὁ ῥόδον ἀξιέραστον, σὲ λέμεν τῶρα ὅλα μας,
 Ὅ Ἑρως μᾶς ἐφόρτωσε μὲ ἀσπασμοὺς ἐγκάρδιους,
 Μὲ φίλημα τὸ φλογερὸν, μὲ λόγους γλυκεῖς μύριους,
 Κ' ἀπὸ αὐτὸν ἐρχόμεθα μὲ προσταγὴν τὴν ἔντονον,
 Ἐσέ νὰ τοὺς προσφέρωμεν ἀπ' λατρευτῆν ἐπίμονον.

Πρὸς Μνήμην εἰς Ἀγνωστον.*

Ἐνθυμοῦ καὶ δὲν λανθάνεις,
Μᾶλλον δὲ καὶ ἐπιτυχάνεις,
Τὸν Ἀλέξανδρον ἐκείνον,
Τὸν εἰλικρινή σου φίλον.
Νέγρης εἶναι τὸνομά του,
Κ' ἔχει μόνον δι' εὐχὴν του,
Νὰ σ' ἰδῇ, νὰ σ' ὁμιλήσῃ,
Καὶ τοὺς στίχους νὰξηγήσῃ.

Εἰς Ὀνειροπολοῦντα.

Οἱ ἄνθρωποι ἐλπίζουν,
Κ' εἰς τ' ὄνειρόν των βλέπουν,
Ἵς τὸ μέλλον ποῦ θεὸς νᾶλθῃ,
Νὰ γένουν εὐτυχεῖς.
Αὐτὸ δὴ καὶ πασχίζουσιν,
Νὰ τ' ἀπολαύσουν θέλουν,
Ὁ κόσμος τελειώνει,
Κ' αὐτοὶ ἔναι δυστυχεῖς.

* Παρακινήσεις ἐπὶ τινος ἐν Φιλαδελφίᾳ Ἑλληνίδος νὰ γράψω εἰς τὸ μνημόγραμμα (album) μιᾶς φίλης της, τὴν ὁποίαν ποτὶ δὲν εἶχον ἰδῆν, πείριεργος πρὸς τούτοις ὦν τοῦ νὰ τὴν γνωρίσω, ἀστειζόμενος ἔγραψα τὰ ἀνωτίρῳ.

Εἰς τὴν Κυρίαν Δεῖνα.*

Τοῦ Ἑαρος τὸ καύχημα,
 Καὶ τῶν βροτῶν ἡ τέρψις·
 Τῶν γυναικῶν τὸ στολίσμα,
 Ἀνδρῶν συχνάκις σκέψις·
 Ῥόδον, σημείον Ἑρώτων,
 Σ' Ὡραίας μιᾶς στήθη,
 Μὲ δίκλιον εἶναι πρόκριτον
 Ἀπ' ὅλα τᾶλλα ἄνθη·
 Πλὴν νέαν τώρ' ἀπέκτησε,
 Νέαν λάμπιν καὶ χάρι,
 Ἀφ' οὗτου τὸ ζωγράφησε
 Μιᾶς Κατίνκος† χέρι.

Κολόμβιον Ἄσμα.‡

Περυδιάνοι ἄκριτοι,
 Σ' τὰς συμφορὰς πανδάκρυτοι
 Πασχίστε μὴ γενῆτε·

* Τὸ παρὸν ποιημάτιον ἐγράφη ὑπὸ τριαντάφυλλον ζωγραφημένον εἰς ἑν μνημόγραμμα.

† Ὑποκριτικὸν ἄπὸ τοῦ Αἰκαθαρίνα, Κατερίνα, Κατρίνα, Κατίνκο.

‡ Γνωστὴ διὰ τῶν ἐφημερίδων εἶναι, ἡ κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος (αὐτὴ) τῶν Περυδιάνων εἰς τὴν τῆς Βολιβίας δημοκρατίαν εἰσελθὼν, πρὸς ἣν τὸ παρὸν αἰνίσσεται ἔσμα.

Σᾶς Ἐριωνὺς κατέπεισεν,
 Εἰς γῆν γειτόνων ὥθησεν,
     Ἐχθροὶ ὥς νὰ ἐμβῇτε.
 Κ' ὁ Βολιβάρος πόλεμον
 Σᾶς κήρυξ', ἔχει δίκαιον,
     Εἰν' Ἐλευθερωτῆς σας!
 Ἀχαριστίαν δείχνετε,
 Τοῖς εὐεργέτας βρίζετε,
     Ὡς ἀθλιότητά σας!

Ὡς δὲ

Ἰασηδὲ

Ἀθ. Χρηστοπούλου.

Ἀλεξ. Νέγρη.

Πλουῖτον δὲν θέλω,
 Δόξαν δὲν θέλω,
 Οὐτ' ἐξουσίαν
 Ποτὲ καμμίαν.
 Δὲν θέλω γνῶσιν
 Οὔτε καὶν τύσῃν,
 Ὅσ' εἶν' τοῦ ψύλλου
 Κ' ὅσ' εἶν' τοῦ ξύλου.
 Τούταις ἢ κρύαις
 Ἡ φαντασίαις
 Ὅσῃ εὐφραίνουν,

Ἄν πλουῖτον θέλω,
 Γὰρ δόξαν θέλω,
 Θέλ' ἐξουσίαν,
 Πλὴν καὶ ὑγίειαν.
 Ἔστω καὶ γνῶσιν,
 Δὲν ξεύρω πόσῃν,
 Ἀλλ' ὅχι ψύλλης
 Μηδὲ μιᾶς κίχλης.
 Αὔθ' αἰ ἰδέαις,
 Ἄν φαντασίαις,
 Ὅμως εὐφραίνουν.

Τόσῳ πικραίνουιν·

Θέλω εἰρήνην,

Ψυχῆς γαλήνην·

Χοροὺς Ἐρώτων,

Τρέλαις καὶ κρότον·

Θέλω τραγούδια,

Κήπους, λουλούδια·¹

Καὶ χωρατάδαις²

᾽ς ταῖς πρασινάδαις·

Τοῦτα λατρεύω,

Τοῦτα ζηλεύω·

Κ' εἰς τοῦτα ᾽πάνω

Θέλ' νὰ ᾽πεθάνω.

Καὶ δὲν πικραίνουιν·

Τί θελ' εἰρήνην,

Κτήνους γαλήνην!

Ἦ τῶν Ἐρώτων,

Ζήλιας μὲ κρότον!

Θέλω καβάδια,³

Βαθμοὺς, καὶ χάδια·⁴

Κ' ἐφημερίδαις

Νὰ ᾽ν' φιλινάδαις·

Αὐτὰ γυρεύω,

Σχεδὸν λατρεύω,

Χωρὶς ν' ἀφήσω

Μ' αὐτὰ θὰ ζήσω.

¹ Ἡ λίξις λουλούδια, τὸ αὐτὸν τοῦ ἄνθου, ἔμπορεῖ νὰ ἐξυγινισθῇ, παραγομένη ἀπὸ τοῦ λούω, ὡς λουόμενα ὑπὸ τῶν ὑδατῶν.

² Χωρατάδαις τὸ αὐτὸν τοῦ ἀστεϊότητες (jokes). Ὁ σοφὸς Κοραῆς δίδει ἀξιολογώτατα τὴν ἐτυμολογίαν τῆς λίξεως.

³ Ἡ φράσις τὸν ἐφόρεσαν καβάδι, εἶναι πρὸ πάντων εἰς χρῆσιν εἰς τὰ παρὰ τῶν τῆς Δακίας Ἑγυμίωνων διδόμενα ἀξιώματα, καὶ σχιδὸν συνωνυμῇ μὲ τὸ τῇ ἀρχῇ ἐγκατίστη (he is invested with an office). Πιθανὸν ἡ λίξις καβάδι νὰ ἐτυμολογῇται ἀπὸ τοῦ κάβη ἐκ τοῦ κάπτω, ὃ ἐστὶ τροφή, ἐπειδὴ τρέφει μὲ τὸ εἰσόδημα τοῦ ἀξιώματος τὸ ὅποιον ἰνδύεται τις διὰ τοῦ καβαδίου, ἱκανοφορέματος οὕτω καλουμένου.

⁴ Χάδι, χαδεύω, Ἀγγλιστὶ caress, γίνεταί ἀπὸ τὸ χάζω, Ἰωνικῶς χαδέω, ὅπερ σημαίνει τραβῶμαι ὀπίσω (I draw back). ἴσως ἡ νῦν σημασία ἐδόθη ἐπειδὴ πολλάκις οἱ χαδιόμενοι ἢ μᾶλλον αἱ χαδιόμεναι τραβῶνται ὀπίσω.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελίς.	Στίχος.				
α΄.	α΄.	Ἀντὶ	τοῦ	γράφει	του
κα΄.	ιβ΄.	—	ἀναγινώσκων	—	ἀναγινώσκων
κη΄.	β΄.	—	πλούτη	—	πλούτη
—	δ΄.	—	ἐνίοτε	—	ἐνίοτε
λβ΄.	ε΄.	—	παχὺ	—	παχὺ
ξα΄.	ιβ΄.	—	ὑπερτικὸν	—	ὑπερτικὸν
ξβ΄.	ιγ΄.	—	καὺμίνος	—	καὺμίνος
δ΄.	ε΄.	—	νόημα	—	νόημα
οζ΄.	ιγ΄.	—	ματαξὺ	—	μιταξὺ

3-

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

JUN. 1 - 1918

